

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/149/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011737
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3111011737.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. júla 2014 v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Jaroslava Pučeka takto

r o z h o d o l :

obžalovaný Y. W., nar. XX.XX.XXXX v R., okres R., trvale bytom L. č. XXX, G. M., okres G., súkromný podnikateľ, t. č. na slobode,

s a o s l o b o d z u j e podľa § 285 písmeno b) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne zo dňa 28.10.2011, č. k. 1Kv 57/08-66 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Tr. zákona na tom skutkovom základe,

1)

v presne nezistenom období od konca mesiaca august 2008 do 09.09.2008 si neoprávnene prisvojil z areálu bývalého JRD v obci Krivosúd - Bodovka 9 516 párov dámskej a pánskej koženej obuvi v trhovej hodnote minimálne 8 000 000,- Sk bez DPH (265 551,- Eur), uskladnených v tomto objekte spoločnosťou CESARE Slovakia, s. r. o. Bratislava v zmysle uzatvorenej zmluvy o uložení vecí s opatrovateľom, firmou Natália Medňanská - Bloemen - Art so sídlom v Trenčianskych Stankovciach, pričom tento tovar neoprávnene bez vedomia a súhlasu vlastníka previezol a uskladnil v obci Stráni v Českej republike, čím spoločnosťou Cesare Slovakia s. r. o., Stará Prievozska č. 2, Bratislava spôsobil škodu veľkého rozsahu vo výške minimálne 8 000 000,- Sk bez DPH (265 551,- Eur),

pretože skutok nie je trestným činom,

a ďalej s a o s l o b o d z u j e podľa § 285 písmeno c) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 16.10.2012, č. k. 2Pv 278/10-71 pre skutok právne kvalifikovaný ako pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa §§ 14 odsek 1, 20 k § 155 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

2)

v nočných hodinách približne o 01.24 hod. dňa 11.03.2010 potom ako W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XX/XX, I. X. zaparkoval svoje osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, e. č. TN 657 CY pozdĺž cesty pred vchodom bytového domu SNP č. XX/XX, I. X., vystúpil z vozidla a kráčal ku vchodu, vybehli z podchodu bytového domu na protihľadnej strane ulice Y. W. a W. O. v čiernom oblečení s kuklami na hlavách a bežali smerom k W. J., pričom W. O. držal v pravej ruke vysunutý teleskopický obušok a Y. W. držal v oboch rukách krátku guľovú zbraň značky Arminius, model HW 38, kaliber 38 Special, z ktorej počas behu približne z úrovne zaparkovaného motorového vozidla W. J. na tohto asi 5-krát vystrelil, pričom jedenkrát ho zasiahol, následne obaja ostali stáť vo vzdialenosti asi 3 metre od poškodeného W. J., na ktorého Y. W. z tejto pozície ešte raz vystrelil, pričom ho zasiahol do oblasti zadku, kde v ďalšej strelbe na poškodeného mu zabránil W. O. tým, že strhol Y. W. ruky s pištoľou smerom nadol a na následný krik poškodeného W. J. obaja ušli na neznáme miesto, pričom uvedeným konaním

poškodený W. J. utrpel strelnú ranu v sedacej oblasti vľavo, strelnú ranu na bočnej strane ľavého stehna a strelnú ranu v sedacej oblasti vpravo s nutnosťou operačného zákroku a obmedzením na obvyklom spôsobe života po dobu 6 dní od 11.03.2010 do 17.03.2010 a dobou liečenia tri týždne,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný

a súčasne s a tiež o s l o b o d z u j e podľa § 285 písmeno a) Tr. poriadku spod citovanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín aj pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

3)

Y. W. si na doposiaľ neznámom mieste, v nezistenom období, najneskôr do 11.03.2010, nezisteným spôsobom bez povolenia zabezpečil krátku strelnú guľovú zbraň značky Arminius, model HW 38, kaliber 38 Special, ktorá v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a minimálne 3 ks streliva kalibru 38 Special, a uvedenú zbraň a strelivo použil dňa 11.03.2010 v čase približne o 01.24 hod. pri streľbe na W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XX/XX, I. X., pred jeho bytovým domom, čiže predmetnú krátku strelnú guľovú zbraň a strelivo si zabezpečil a držal bez povolenia minimálne počas streľby na W. J.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný W. O., nar. XX.XX.XXXX v R., okres R., trvale bytom P. O. K. č. XX/X, I. X., okres R., súkromný podnikateľ, t. č. na slobode, sa oslobodzuje podľa § 285 písmeno c) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 16.10.2012, č. k. 2Pv 278/10-71 pre skutok právne kvalifikovaný ako pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa §§ 14 odsek 1, 20 k § 155 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

2)

v nočných hodinách približne o 01.24 hod. dňa 11.03.2010 potom ako W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XX/XX, I. X. zaparkoval svoje osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, e. č. TN 657 CY pozdĺž cesty pred vchodom bytového domu SNP č. XX/XX, I. X., vystúpil z vozidla a kráčal ku vchodu, vybehli z podchodu bytového domu na protiľahlej strane ulice Y. W. a W. O. v čiernom oblečení s kuklami na hlavách a bežali smerom k W. J., pričom W. O. držal v pravej ruke vysunutý teleskopický obušok a Y. W. držal v oboch rukách krátku guľovú zbraň značky Arminius, model HW 38, kaliber 38 Special, z ktorej počas behu približne z úrovne zaparkovaného motorového vozidla W. J. na tohto asi 5-krát vystrelil, pričom jedenkrát ho zasiahol, následne obaja ostali stáť vo vzdialenosti asi 3 metre od poškodeného W. J., na ktorého Y. W. z tejto pozície ešte raz vystrelil, pričom ho zasiahol do oblasti zadku, kde v ďalšej streľbe na poškodeného mu zabránil W. O. tým, že strhol Y. W. ruky s pištoľou smerom nadol a na následný krik poškodeného W. J. obaja ušli na neznáme miesto, pričom uvedeným konaním poškodený W. J. utrpel strelnú ranu v sedacej oblasti vľavo, strelnú ranu na bočnej strane ľavého stehna a strelnú ranu v sedacej oblasti vpravo s nutnosťou operačného zákroku a obmedzením na obvyklom spôsobe života po dobu 6 dní od 11.03.2010 do 17.03.2010 a dobou liečenia tri týždne,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku s a poškodená obchodná spoločnosť NUBAT, s. r. o. so sídlom 811 01 Bratislava, Pražská 5, IČO: 35815914 (právny nástupca obchodnej spoločnosti CESARE Slovakia, s. r. o. Bratislava) s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na podklade dvoch samostatne podaných obžalôb (dňa 18. decembra 2012 spojené na spoločné prejednanie a meritórne rozhodnutie) prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 28. októbra 2011 č. k. 1 Kv 57/08 a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 16. októbra 2012 č. k. 2 Pv 278/10 z dôkazov vykonaných v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní spôsobom a v rozsahu v akom navrhli procesné strany a určenom senátom okresného súdu v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie, senát okresného súdu zistil nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný Y. W. k žalovanému skutku pod bodom 1 tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov a na svoju obhajobu uviedol, že topánky uskladňoval jeho brat G. W. bez jeho vedomia a bez vedomia majiteľky spoločnosti (I. W.). Zmluvu o uskladnení podpísal neoprávnené a jemu uviedol, že on je vlastníkom topánok. Brat s obuvou obchodoval. Mal viacero maloobchodných predajní a prezentoval, že topánky má dočasne uskladnené a časom ich odvezie. Do skladu Krivosúd - Bodovka chodil obžalovaný asi dvakrát do roka. Keď sa tam zastavil a videl plný sklad paliet s kartónmi, tak sa brata pýtal, čo je to za tovar a on mu odpovedal, že sú to jeho topánky. Brat mal prevádzky v obchodnom centre Magnus v Trenčíne, ktoré obžalovaný prevádzkoval a potom v DV-centre Masaryčky v Trenčíne. Takže mal dve veľké predajne obuvi v Trenčíne. V obchodovaní ako takom sa bratovi darilo, ale ekonomicky sa mu nedarilo, nakoľko hral na výherných automatoch a podľahol tomu. Tým si vytvoril dlžoby na nájomnom, voči firme atď. Vzhľadom k tomu, že brat sa dopustil jednak sprenevery spoločnosti, v druhej spoločnosti neplatil nájomné za viaceré prevádzky, čo siahalo do niekoľkých miliónov korún, a taktiež mal od obžalovaného súkromné pôžičky, preto bol z firmy prepustený, keď dostal okamžitú výpoveď. Náhle opustil spoločnosť a nebol kontaktný. Na základe jeho prepustenia skrachovala aj kamiónová doprava ktorú G. W. riadil. Obžalovaný uviedol, že zo skladu dal topánky odviezť z dôvodu ochrany pred ich prípadným odcudzením, nakoľko objekt nebol chránený, bol prepustený SBS-kár, strážnik ako i z dôvodu zabezpečenia pohľadávky voči bratovi. Opakoval, že s bratom sa v tej dobe nedalo kontaktovať, nezdržoval sa ani vo firme ani v Trenčíne. Vyhýbal sa firme aj obžalovanému. Topánky zo skladu odviezol W. E. svojimi vlastnými kamiónmi. Odviezol ich do obce Strání v Českej republike, do svojich skladov, ktoré boli strážené. Ďalej uviedol, že nemal pochyb, že by sa tam s tovarom mohlo niečo stať. Topánky tam mali byť do vyrovnania dlhov s bratom, ktorých celková výška bola cca 5-6 miliónov korún a ktoré sa skladali z troch častí, a to pôžičky voči obžalovanému, pôžičky za nájomné voči spoločnosti, ktorej bol obžalovaný majiteľom a konateľom a ďalšej spoločnosti, kde nevyúčtoval prevádzkové náklady firmy. Aj riaditeľka spoločnosti mala vygenerovať presný jeho dlh, ktorý stále sľuboval, ale brat bol stále nekontaktný. Topánky mali byť v sklade v Strání len do doby, pokiaľ by sa tieto dlhy nezapočítali. Množstvo tovaru odhadnúť nevedel, nakoľko tovar sa nepočítal. Naložil sa do kamiónov a vyložil sa. Uviedol, že do vrátenia tovaru bol osobne zainteresovaný. Dňa 9.9.2008 sa dostavili do skladu Krivosúd-Bodovka pani O. (t. č. X.) spolu s G. W., kde si išli pozrieť tento sklad a keďže tam topánky nenašli, kontaktovali majiteľku spoločnosti I. W., jeho exmanželku, aby vysvetlila, kde topánky sú. Ona im vysvetlenie nepodala, nakoľko nevedela, že by tam nejaké topánky boli. Na základe toho nasadol do auta a išiel do skladu Krivosúd-Bodovka osobne oznámiť, že topánky sú odvezené. Pani O. sa predstavila ako majiteľka firmy, ktorá topánky vlastní, predložila mu nájomnú zmluvu o uskladnení tovaru, ktorú videl po prvýkrát a ktorá bola podpísaná jeho bratom. Toto považoval za sekundárnu hru svojho brata, a že topánky si chce nejakým spôsobom vymôcť a tak nesplatiť dlh spoločnostiam a preto pani O. pozval do sídla spoločnosti, kde chcel aby pani O. preukázala, že ona je vlastníčka tých topánok. Predložila mu všetky potrebné dokumenty, ako nakladacie listy, dodacie listy pri nakládke v Bratislave, ktoré organizoval jeho brat. Na základe tohto ešte volala majiteľovi spoločnosti, pánovi X., ktorý mu vysvetlil, že oni obchodovali s bratom v rámci obuvi, ale spoluprácu s ním končia. Topánky sú v ich vlastníctve a chcú si ich odviezť. Po zistení týchto skutočností pani O. oznámil, že tieto topánky previezol, a že je ochotný im ich ihneď doviesť do ich spoločnosti. Na základe toho kontaktovala hneď pána X., majiteľa spoločnosti, ktorý toto razantne odmietol a povedal, že momentálne, keď sa tam nenachádzajú, tak celú vec treba hlásiť polícii. Až keď topánky bude mať v sklade, on konanie zastaví a vec bude považovať za vyriešenú. Obžalovaný uviedol, že s týmto nesúhlasil, pani O. ponúkol prehlásenie, že jej ihneď podpíše, že topánky premiestnil a že nemal vedomosť o tom, že sú majetkom ich spoločnosti, nakoľko brat mu prezentoval, že sú jeho vlastníctvom. Toto prehlásenie jej chcel napísať spolu so zmenkou na hodnotu tovaru, akú by si ona určila. Opätovne telefonovala pánovi X., ktorý toto zamietol a začala sa hra, že nikto nevie, kde sú

topánky, aby si polícia urobila záznam. Na základe tohto, prostredníctvom pána E. im tovar o dva dni doručil do ich skladu. Celá vec sa považovala vyložením za uzatvorenú, ale nie z hľadiska vyšetrovania. Podľa obžalovaného bol vrátený všetok tovar, nakoľko sklad bol uzamknutý. Nebol tam prítomný len pán E., ale sám obžalovaný poveril pracovníka L. Z., ktorý, aby bol prítomný aj pri nakladaní aj pri vykladaní a dokonca aby tento tovar aj nejakým spôsobom spočítal pri vykládke. Toto mu nebolo umožnené. Majiteľ, aj pani O. sa od vykládky vzdialili a povedali, že toto sa spočítať nedá, že to bude trvať aj 14 dní. Uložili topánky v sklade minimálne na 3-4 miesta, čiže absolútne nedohľadateľné ani pre nich. Tovar sa nepočítal. Je ale presvedčený, že z hľadiska jeho manipulácie s tovarom, sa nemohlo nič stratiť. Zmluva o uložení vecí s prílohami, ktorá sa nachádza na str. 83-89 tejto zmluvy sa obžalovanému dostala k dispozícii po prvý krát dňa 09.09.2008, kedy sa oboznámil s jej existenciou a kedy mu ju predložila pani O., že majú takúto zmluvu so spoločnosťou Bloemen-Art I. W., ktorej bol riaditeľom, ale nad menom I. W. je za opatrovateľa bratov podpis s tým, že nie je poznačené ani v zastúpení, ani že na základe plnej moci. Nie je to ani v titulke zmluvy, že za opatrovateľa koná jeho brat na základe plnomocenstva. Podpis na zmluve nie je podpisom I. W., ale je to bratov podpis. Nie si je vedomý toho, že túto zmluvu by niekto z ich spoločnosti vypracoval alebo by mal o nej vôbec vedomosť. Spoločnosť I. W. neuskladňovala pre iné spoločnosti tovar ani nič podobné: Nie je si istý, či predmet takejto činnosti mala i v živnostenskom oprávnení. Uvedený sklad nebol nikdy poistený, ani uvedená spoločnosť Bloemen-Art I. W. nebola poistená. G. W. nemal ani pozíciu na to, aby za spoločnosť podpisoval takéto zmluvy, ani nič iné ani obdobné. V spoločnosti pracoval na pozícii vedúceho dopravy. Jeho pracovná činnosť spočívala v tom, že riadil dispečerov, riadil šoférov, staral sa o technický stav vozidiel, čerpanie pohonných hmôt a platy zamestnancov v rámci dopravy, nakoľko firma mala viacero divízií, ale určite nemal oprávnenie na uzatváranie takýchto zmlúv. Ani nikdy také obdobné niečo predtým neurobil. Obžalovaný uviedol, že dôvodom a spúšťacím mechanizmom prevezenia topánok a riešenia pohľadávok voči bratovi bolo to, že krátko predtým, ako boli prevezené topánky, brat dostal výpoveď z dôvodu, že spreneveril peniaze určené na platy zamestnancov a táto suma sa navýšila až do výšky takmer 6 miliónov korún a ďalší dôvod bol ten, že tieto topánky už neboli zabezpečené, nakoľko boli odtiaľ prepustení zamestnanci a aj strážna služba.

Svedok G. W. k žalovanému skutku pod bodom 1) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov uviedol, že asi v roku 2008 spolupracoval s firmou Cesare Slovakia, spol. s r.o., ako SZČO mal predajne obuvi a predával obuv tejto značky. Niekedy v priebehu roka 2008 ho požiadala pani O., či nevie o nejakých voľných skladových priestoroch. Ponúkol im priestory firmy, kde pracoval, na základe čoho si oni asi po týždni - dvoch dovezli tovar a uskladnili ho v sklade v obci Krivosúd-Bodovka. Majiteľom týchto priestorov bola spoločnosť Bloemen - Art I. W.. On bol zamestnancom tejto spoločnosti a v týchto priestoroch mal na starosti prevádzku. Niekedy koncom roka 2008 mu volala pani O., že by si chceli prevziať tovar, tak tam s nimi išiel, ale tovar sa tam už nenachádzal. Čo sa s ním stalo nevedel. Nemal podozrenie na nikoho. Až neskôr sa dozvedel, že tovar bol prevezený, nakoľko obžalovaný Y. W. si myslel, že tovar patril jemu. Brat Y. W. chodil do skladu na kontrolu a kartóny, ktoré boli v sklade Krivosúd-Bodovka uskladnené mali rovnaké logo ako jeho predajňa. V žiadnom prípade on a ani nikto iný z toho tovaru žiadne topánky nebral. Tovar bol v takom zložení, v akom bol pani O. uskladnený. Uviedol, že mal nejaké podližnosti voči spoločnosti Bloemen-Art, pretože mal od tejto firmy prenajaté aj priestory. Bol dlžný za prenájom nebytových priestorov. Mal tam nejakú pôžičku. Bol hazardným hráčom v tej dobe a nedarilo sa mu v podnikaní a oni v presvedčení, že ten tovar bol jeho, si ho zabezpečili, aby si on z neho nemohol nič zobrať. Jeho brat, obžalovaný Y. W. pracoval tiež vo firme Bloemen-Art a bol i manželom majiteľky spoločnosti. Nespomenul si, či bratovi Y. W. povedal o tom, že tam bude mať uskladnený tovar, nakoľko mali medzi sebou veľa rôznych aktivít. Nevedel, či to považoval vtedy za potrebné. Ďalej uviedol, že k odvezeniu tovaru spoločnosti Cesare Slovakia, spol. s r.o. zo skladu v Bloemen-Arte nebol prejavom započítania jeho dlhu voči spoločnosti Bloemen-Art alebo voči jeho bratovi. Spomenul bratovi, aby sa o svoju pohľadávku nebál i vzhľadom k tomu, že tovaru má na sklade dosť. S firmou Cesare Slovakia, spol. s r.o. mal obchodný vzťah mimo firmy Bloemen-Art a z týchto dôvodov to s touto firmou dohodol on. Určite sa nejakým spôsobom o tom s bratom Y. W. bavili, alebo mu o tom niečo povedal, ale čo presne, nevedel uviesť. Tovar bol v tomto sklade, až do zistenia že chýba, uskladnený asi pol roka. Na základe telefonátu od pani O. sa dostavil do tohto skladu a zistil, že tovar sa tam nenachádza. V tomto čase už nebol zamestnancom firmy Bloemen-Art, spol. s r.o.. K uskladneniu tovaru došlo na základe toho, že mal veľmi dobrý vzťah s firmou Cesare Slovakia, spol. s r.o.. Uskladnenie považoval on ako výpomoc, nakoľko sa podľa pani O. malo jednať o nepredajný tovar a veci, ktoré im zavádzajú v ich sklade a potrebujú si ho niekde odložiť a s tým tovarom oni nepotrebujú manipulovať a potrebujú ho niekde odložiť. O aké množstvo tovaru išlo

nevedel uviesť, na základe jeho pokynu skladník prijal tovar na sklad a bol vyložený z jedného kamiónu a jedného alebo dvoch menších nákladných áut. Tovar sa neprepočítaval. Skladník podpísal dodacie listy, kde aj uviedol, že sa to nepreberá podľa kusov. Do skladu sa tovar zložil a dal na jedno miesto. Tovar sa vtedy skutočne nepočítal. Nikto nevedel množstvo a cenu tovaru. Až časom zistili, keď boli nejaké kartóny poškodené, že to sú jedným slovom braky. Túto skutočnosť mu oznámil telefonicky skladník, že je vidieť do niektorých kartónov, ktoré sa možno poškodili pri preprave, a že čo s tým má robiť. Tak mu povedal, aby to zakryl, aby sa do toho neprášilo. Skladník mu povedal, že sú to nejaké staré braky. Kde bol tovar následne prevezený o tom vedomosť nemal. Riešila to polícia, pričom sa dozvedel, že firme Cesare Slovakia, spol. s r.o. bol tovar vrátený nazad. Zmluvu o uskladnení tovaru vypracovala spoločnosť Cesare Slovakia, spol. s r.o.. Podpisoval ju on asi mesiac po uskladnení, pričom k tomuto úkonu nemal udelenú žiadnu plnú moc a nemal ani poverenie zastupovať v tomto smere firmu Bloemen-Art. O tom, že mu skončil pracovný pomer vo firme Bloemen-Art spoločnosti Cesare Slovakia, spol. s r.o. neoznámil. Nepokladal to za potrebné. Za uskladnenie topánok spoločnosť Cesare Slovakia, spol. s r.o. neplatila, nakoľko s ňou mal dobré vzťahy a dohodli sa, že sa vyrovnajú pri prevzatí tovaru.

Svedok L. V. k žalovanému skutku pod bodom 1) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov uviedol, že vo firme Bloemen-Art, spol. s r.o. pracoval ako skladník v sklade Krivosúd-Bodovka, kde pracoval pod G. W., ktorý bol jeho šéfom. Uviedol, že topánky sa tam doviezli, ale čo už bolo ďalej s nimi, o tom vedomosť nemal. Pamätal si na jeden kamión, ktorý ručne vykladal a jeho vykládka trvala asi šesť hodín. Vozíkom sa vykladať tovar nedal z dôvodu, že krabice boli v dezolátnom stave. Niektoré boli po troch kusoch zviazané, niektoré boli rozbité. Ozaj sa to nedalo zrátať. Evidenciu počtu kusov topánok nevidel, a spomenul, že ešte tam prišlo jedno malé auto. To však on nevykladal. Pokyn na vyloženie topánok do skladu Krivosúd-Bodovka dostal telefonicky od obžalovaného G. W.. O tom, komu tovar patril nemal vedomosť. Bolo mu povedané, že tovar treba len vyložiť do skladu. Pri vykládke malého auta tam aj nejaké doklady boli. Myslí si, že vodič mu dával nejaké papiere a podpisovať, že sa tam niečo doviezlo. O aké množstvo tovaru išlo nevedel. Jeden kamión bol komplet plný, ale koľko mohlo byť tovaru, to absolútne netušil. Menšie auto bola dodávka s vlečkou, ale koľko tam bolo kusov, na to si po šiestich rokoch nepamätal a nepamätal si ani na doklady. Tovar bol balený v krabiciach, ktoré boli dosť v dezolátnom stave, niektoré boli zviazané, niektoré boli dotrhane. Ako dlho sa tovar v sklade nachádzal, na to si presne nespomína. Pamätal si to možno 2-3 týždne, prípadne mesiac. Nevie uviesť, či tam uvedený tovar bol aj po jeho prepustení z firmy Bloemen-Art, spol. s r.o.. Po predložení zmluvy o uskladnení s prílohami opoznal svoj podpis na prílohe číslo 3 zo dňa 24.02.2008, kde bolo napísané, počtom kusov nezodpovedá, nebol pri nakládke. Majiteľka firmy I. W. a obžalovaný Y. W. sklad Krivosúd-Bodovka navštevovali ojedinele.

Svedok W. E. k žalovanému skutku pod bodom 1) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom uviedol, že bol priamym účastníkom uskladnenia tovaru a potom dodatočnej prepravy do Bratislavy. Odvolával sa na svoje pôvodné výpovede v prípravnom konaní, nakoľko odstupom času asi 6 rokov si na podrobnosti nespomína. Niekedy v roku 2008 ho obžalovaný Y. W. oslovil, že má v sklade uskladnený nejaký tovar. Malo sa jednať o topánky o ktorých si myslel, že sú majetkom jeho brata a keďže medzi sebou mali v tom čase nejaké rozpory ohľadne dlhov, tak či by sa to nedalo uskladniť u neho, pretože on nejaké skladové priestory vlastní v Českej republike, v obci Strání. Povedal mu, že s tým problém nemá. Vedel, že zabezpečené to bude dobre, pretože objekt je uzamknutý a strážený i psom, takže sa tam odviezlo. Počítať sa to nepočítalo, odviezlo sa to tam tromi autami, pretože to bolo viac-menej porozhadzované. Po nejakom čase, nepamätal si presne, či to bolo mesiac či dva mu obžalovaný Y. W. telefonoval, že všetko je inak, že tovar nie je vo vlastníctve jeho brata, ale nejakej bratislavskej firmy a že či by nebol ochotný naložiť ten tovar a odviezť ho do Bratislavy na určité miesto. Adresa nebola uvedená, stretli sa niekde na benzínovom čerpadle, kde ich čakal L. Z.. Mali s tým dosť práce. K dispozícii mal iba dva voľné kamióny, preto sa to muselo poskladať tak, aby sa to vošlo do dvoch áut. Tovar bol na paletách a vo veľkých papierových krabiciach. Bol rozhádzaný. Rozložili ho do výšky 1-1,5 metra, zabalili do strečových fólií, naložili do návesu na výšku 2,2 -2,3 metra, tak aby sa to vošlo do dvoch áut. Nakládka trvala asi 3-4 hodiny. Po naložení sa stretli s L. Z. na benzínovom čerpadle, asi na Červeníku. Tento ich doviedol do skladu. Pamätal si, že oproti tohto skladu sa nachádzal centrálny sklad prepravnej spoločnosti DHL. Tovar bol vykladaný pomocou vysokozdvížných vozíkov a odvázaný do hál kde im už nebol umožnený prístup. Do prvej haly ich ešte pustili, ale ďalej, kde boli dva vchody si tovar rôzne umiestňovali po halách a oni ani nevedeli kam. Vyložili obidve autá a keď im povedali, že sa to ide spočítať nejakým spôsobom, aby sa urobila inventúra, tak ich vyhodili von a povedali, že si to urobia sami, že to bude trvať aj 14 dní a aby išli preč, a že výsledok pošlú na firmu. Hovorili s pani, asi českej národnosti. Bola blondína a potom s ňou bol taký starší prešedivý pán. Ich mená nevie. Títo

požadovali urobiť inventúru. Kvôli tomu tam i pán Z. prišiel. Toto im však bolo odopreté. Ďalej uviedol, že podľa informácií ktoré mal, dlhy G. W. voči obžalovanému Y. W. boli okolo 5 mil. Sk. Prevozom tovaru si chcel obžalovaný Y. W. tieto dlhy poistiť s tým, že keď mu brat dá peniaze, topánky mu vráti.

Svedkyňa I. W. k žalovanému skutku pod bodom 1) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov uviedla, že jej telefonovala nejaká pani, ktorá jej rozprávala niečo o topánkach. Nakoľko nevedela o čo ide, hovor prerušila. Táto pani vzápätí volala na to znova. Povedala, že sa jedná o nejaké topánky, ktoré boli uskladnené v sklade Krivosúd - Bodovka. V tom čase sa ona nachádzala mimo firmy a tak jej povedala, že zavolá svojmu exmanželovi, či on o tom niečo vie. Telefonovala obžalovanému Y.. Povedala mu, že jej telefonovala nejaká pani ohľadne nejakých topánok, a že je na Bodovke, a aby išiel za ňou a spýtal sa, že o čo sa jedná. Keď sa vrátil s tou pani z Bodovky, bol tam aj nejaký pán, ktorý hovoril po poľsky. Ten sa do debaty moc nezapájal. V tom čase už bola späť v svojej firme v Trenčianskych Stankovciach, keď pani začala rozprávať, že tam boli uskladnené topánky. Že tie topánky boli majetkom ich spoločnosti, ktorú zastupuje. Nato obžalovaný Y. povedal, že on nevedel, že to boli ich topánky, a že si myslel, že to sú topánky jeho brata. Za nedorozumenie sa ospravedlňoval. Pani O. vysvetlil, že dal topánky odviezť on, pretože mu bol brat dlžný peniaze a že to dá všetko do poriadku. Topánky vráti a hneď ich dá previezť naspäť do ich skladu, aby sa o ne nebála. Pokiaľ sa o tie topánky bojí, alebo niečo podobné, je ochotný podpísať buď zmenku alebo nejaký doklad o tom, že sa nemusí báť, že sa im topánky vrátia. Na to ona vzala telefón a volala niekomu. Povedala do telefónu ako to je, čo obžalovaný Y. povedal, teda že bol v presvedčení, že to boli bratove a že ide o nedorozumenie. Po dotelefonovaní im pani povedala že nie, že ten pán si stojí za svojím, a že musí sa podať trestné oznámenie. Potom, keď sa to dá do poriadku, oni trestné oznámenie stiahnu. Svedkyňa ďalej uviedla, že do ich skladov v Bodovke chodila raz za 2-3 mesiace. Nachádzala sa tam prevádzka kamiónovej dopravy, ktorú mal na starosti G. W. (bývalý švagor), a ktorý bol zamestnancom firmy Bloemen-Art, spol. s r.o.. Predmetná nehnuteľnosť slúžila na uskladňovanie pneumatík a boli tam tiež zaparkované kamióny ako aj uložený tovar z ich maloobchodných predajní. Po predložení zmluvy o uskladnení vecí uviedla, že túto videla prvýkrát pri výsluchu na polícii v prípravnom konaní. Predtým ju nikdy nevidela, nevystavovala ju, nepodpisovala ju a teraz ju vidí po druhýkrát. G. W. vo firme Bloemen-Art, spol. s r.o. mal splnomocnenia čo sa týka dopravy, na prehlasovanie vozidiel, poprípade na konanie s leasingovou spoločnosťou, ale k ničomu inému splnomocnenie nemal. Pracovný pomer s G. W. bol ukončený z dôvodu ním spôsobených dlhov. Firma I. W. - Bloemen-Art išla do konkurzu aj vďaka nemu, pretože odcudzil peniaze, ktoré chýbali a celá firma išla do krachu. Konkrétne zobral firemné peniaze, ktoré nevrátil a tým pádom firma skončila. Nevedela uviesť, či mal obžalovaný Y. vedomosť o tom, že sa v sklade nachádzajú topánky, ale v prípade ak vedel o tom, že tam topánky sú, tak určite si to dal do súvisu s jeho bratom G., pretože ten mal predajne s obuvou. Veď koho iného by mohli byť tie topánky. G. W. mal predajňu obuvi aj vo firme Magnus v Trenčíne, kde však neplatil nájomné.

Svedok L. Z. k žalovanému skutku pod bodom 1) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom v zmysle zákonného poučenia odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní v rámci relevantného posúdenia oprávnenosti odoprieť vypovedať ako svedok upresnil, že svojou pravdivou výpoveďou na hlavnom pojednávaní by sám seba vystavil nebezpečenstvu trestného stíhania v súvislosti so žalovanými skutkovými okolnosťami.

Svedok W. O. v prípravnom konaní (na č. I. 225-230 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedol, že bol zamestnancom firmy I. W. - Bloemen-Art. Pracoval v sklade Krivosúd-Bodovka. Koncom februára 2008 dostal pokyn od G. W. vyložiť kamión plne naložený topánkami. Osobne sa zúčastnil vykladania dvoch zásielok. Od skladníka L. V. mal vedomosť o tom, že prišli ešte dve dodávky topánok. Teda celkovo štyri. Pracovný pomer vo firme ukončil dňa 31.07.2008 a uviedol, že do tohto času sa topánky v sklade nachádzali a vylúčil možnosť, že by niekto mohol čo i len časť topánok odviezť alebo zobrať. Obžalovanému Y. W., ktorý do skladu chodil. Na jeho otázku „čo to tu máme“ odpovedal, že „Lubo tu uskladnil nejaké topánky“. Poslednýkrát bol v Krivosúd-Bodovke dňa 5.09.2008 a vtedy sa od brigádnika J. N. dozvedel, že topánky boli odvezené.

Svedok J. N. v prípravnom konaní (na č. I. 231-238 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedol, že približne 13 rokov pracoval vo firme I. W. - Bloemen-Art, spol. s r.o. ako brigádnik. Po skončení prevádzky skladu v Krivosúd-Bodovke sa so súhlasom obžalovaného Y. W. do tohto objektu nasťahoval s tým, že objekt bude strážiť, nakoľko sa v sklade okrem iných vecí nachádzalo aj veľké množstvo krabíc s topánkami. Niekedy v septembri 2008 ho obžalovaný Y. W. telefonicky informoval, že jeho brat G. príde topánky naložiť a šoféri ich odvezú. Na druhý deň ráno okolo 07.00 hod. prišiel do objektu veľký kamión a malá dodávka, pričom G. W. pre tovar so šoférmi neprišiel. Uviedol, že nemal vedomosť o tom, kto je majiteľom tohto tovaru, kto boli títo šoféri a ani miesto, kam mali tovar

odviezť. Urobil iba to, čo mu obžalovaný Y. W. prikázal. Iné ho nezaujímalo. Za pomoci vysokozdvížneho vozíka naložil topánky do pristavených áut. Asi o 4-5 hodín prišiel kamión opäť a naložil zvyšok topánok. V sklade nezostalo nič. Nasledujúci deň sa ho obžalovaný Y. W. pýtal, či bolo všetko v poriadku a či všetko naložil. Uistil ho, že všetko je odvezené.

Svedok F. X. v prípravnom konaní (na č. I. 239-242 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedol, že je konateľom firmy Cesare Slovakia, spol. s r.o. a zastupovaním spoločnosti bola splnomocnená N. O.. Firma Cesare Slovakia, spol. s r.o. na základe zmluvy o uložení mala uložený tovar (topánky) vo firme I. W. - Bloemen-Art Trenčianske Stankovce. O uložení jednali s G. W., o ktorom vedeli, že v tejto firme pracuje. Nakoľko dostali informáciu, že obuv predávaná a distribuovaná ich spoločnosťou je ponúkaná predajcom obuvi na Slovensku a v Čechách, bola vyslaná pani O. do objektu firmy Natália W. - Bloemen-Art preveriť uskladnenie ich tovaru. Dňa 09.09.2008 sa pani O. spoločne s pánom Y. dostavili do objektu, kde mal byť tovar uskladnený, pričom mu oznámila, že tovar sa v sklade nenachádza. Jednala s obžalovaným Y. W. a jeho manželkou, ktorý jej mal povedať, že si myslel, že to je tovar jeho brata G., ale že dá všetko do poriadku a tovar dovezie do ich firmy. Tovar bol následne privezený do Bratislavy. Pri vykládke sa nepočítal, nakoľko to bolo časovo náročné. Vykladal sa na dve miesta, ale možno aj na viacerých miestach. Po inventúre vykonanej pani O. bolo zistené, že určitý počet kusov chýba.

Svedok G. Y. v prípravnom konaní (na č. I. 243-250 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedol, že pracuje vo firme Cesare Slovakia, spol. s r.o. a niekedy v mesiaci september 2008 sa s pani O. dostavili do skladu v Krivosúd-Bodovke, kde mal byť ich tovar uskladnený. Zistili, že sklad je prázdny. Bol tam prítomný aj G. W.. Bola privolaná aj polícia. Neskôr prišiel i obžalovaný Y. W., s ktorým pani O. niekam odišla a uviedol, že nebol prítomný pri rozhovore pani O. s obžalovaným Y. W.. Tovar bol firme Cesare Slovakia, spol. s r.o. vrátený asi do jedného týždňa. Priviezli ho v dvoch kamiónoch a vykladal sa na jedno miesto. Vedomosť o tom, že by ho chcel L. Z. prepočítavať, nemá.

Svedok J. N. v prípravnom konaní (na č. I. 251-257 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedol, že v spoločnosti I. W. - Bloemen-Art Trenčianske Stankovce pracoval ako šófer. Jeho nadriadeným bol G. W.. Niekedy vo februári 2008, presný dátum nevedel uviesť, dostal pokyn od G. W. na nakládku topánok z Bratislavy do skladu v obci Krivosúd-Bodovka. Predmetný tovar nakladali asi piati ľudia, prinášali ho ku kamiónu z rôznych miest. Jednalo sa o tovar uložený v krabiciach rôznych veľkostí, kde v každej krabici bol jeden pár topánok. Niektoré krabice boli pozväzované po 10-tich, po 5-tich. Teda v rôznych počtoch. Počet krabíc nebolo možné spočítať a od pracovníkov z tejto firmy neobdržal žiadny súpis tovaru, ktorý bi si overoval, že je naložený. Nebol ani prítomný počas celej nakládky v sklade. Nakládka trvala asi tri hodiny a kamión bol naložený úplne po vrch. Keby sa tovar nakladal na paletách, nebolo by ho tam toľko vošlo. Po naložení obdržal prílohu č 1 k Zmluve o uložení veci zo dňa 24.02.2008, ktorú podpísal a napísal poznámku „Tovar sa nedal spočítať, neprítomný pri nakládke“. Následne tovar priviezol do skladu Krivosúd-Bodovka, kde podľa pokynov G. W. kamión zamkol a kľúče zavesil na určené miesto na vrátnici. Mal vedomosť o tom, že tovar vykladal Rado V., ktorý nadával, že sa pri vykládke strašne narobil. V sklade videl, že tento vyložený tovar je uložený na paletách. Nevedel uviesť, kto je majiteľom tovaru, nikto mu to nepovedal a ani sa o to nezaujímalo. S obžalovaným Y. W. neprichádzal do styku. Prvýkrát ho videl v čase, keď mu tento oznámil, že firma končí. Všetky záležitosti, ktoré sa diali v Krivosúd-Bodovke riadil a organizoval G. W..

Svedkyňa N. O., rod. X. v prípravnom konaní (na č. I. 72-77 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedla, že je splnomocnená konateľom spoločnosti Cesare Slovakia, spol. s r.o. na jej zastupovanie, spoločnosť sa zaoberá veľkoobchodným maloobchodným predajom obuvi a koženej galantérie. Zákazníkom ich spoločnosti je spoločnosť GALLMAR, ktorú zastupuje G. W.. Dňa 24.02.2008 uzatvorili zmluvu o uložení veci, ktorú za ich spoločnosť podpísal konateľ V. F. X., a táto bola v obálke odovzdaná vodičovi vozidla, ktoré prevážalo tovar do skladu v Krivosúd-Bodovke. G. W. podpísanú zmluvu priniesol do Bratislavy a povedal, že za firmu Bloemen-Art, spol. s r.o. môže konať on, preto túto zmluvu on podpísal. Žiadna plná moc na zastupovanie od neho nebola spoločnosťou Cesare Slovakia, spol. s r.o. požadovaná, nakoľko v minulosti s ním obchodovali a korektné platil a jednal. Dňa 24.02.2008 bol tovar odvezený kamiónom spoločnosti I. W. - Bloemen-Art a zvyšné tri razy viezli tovar vodiči spoločnosti Cesare Slovakia, spol. s r.o. Prevzatie tovaru bolo vždy potvrdené a doručené na prílohách k zmluve. Dňa 09.09.2008 na podnet JUDr. X. kontaktovala G. W. a v ten istý deň sa stretli pred objektom v Krivosúd-Bodovke. Objekt bol uzamknutý a cez otvorené okno zistili, že tovar sa v

sklade nenachádza. Táto skutočnosť bola so súhlasom G. W. nahlásená polícii. Uviedla, že telefonicky kontaktovala I. W., ktorá jej oznámila, že topánky tam boli, že topánky odviezol W., hoci predtým jej povedala, že o ničom nevie. Asi o 10 minút prišiel obžalovaný Y. W.. Svedkyňa mu ukázala zmluvu aj s prílohami a tento uviedol, že topánky v sklade boli uskladnené a odkazoval ju na svojho brata G., pričom ďalej uviedol, že zhruba pred tromi týždňami prišiel do objektu jeho brat G. a všetok tovar naložil do kamiónov so štátnou poznávacou značkou RK a PP.

Svedkyňa X. O. v prípravnom konaní (na č. I. 156-160 trestného spisu 4T/149/2011) k žalovanému skutku pod bodom 1) uviedla, že pracovala vo firme I. W. - Bloemen-Art ako riaditeľka a mala na starosti kvety. Na prevádzku v Krivosúd-Bodovke, ktorú mal na starosti G. W. chodila málo. Keď tam bola, všimla si, že je tam naskladané veľké množstvo krabíc. O aký tovar sa jednalo nevedela uviesť. Nemala dôvod sa o to zaujímať. Predložila nájomné zmluvy, ktoré boli uzatvorené s prenajímateľom Magnus Center s.r.o.. Nevedela sa vyjadriť, či G. W. za prenájom platí. Mala vedomosť o tom, že G. W. si požičiava nejaké peniaze. Nevedela uviesť, či to boli peniaze od obžalovaného Y. W. alebo z firmy Bloemen-Art, spol. s r.o.. Predložila doklad, kde boli rozpísané položky, ktoré sa týkali poskytnutých finančných prostriedkov pre G. W..

Z viacerých zabezpečených a vykonaných listinných dôkazov k žalovanému skutku pod bodom 1) (trestného spisu 4T 149/2011) boli okrem iného zistené aj tieto nasledovné skutočnosti:

Z opraveného vyčíslenia škody zo dňa 22.06.2009 spoločnosťou Cesare Slovakia s.r.o. (na č. I. 55-58 trestného spisu) vyplýva, že množstvo uloženého tovaru v počte 9.516 párov obuvi predstavuje nákupnú cenu v sume 3.431.154,- Sk a chýbajúce množstvo tovaru v počte 2.004 párov obuvi predstavuje nákupnú cenu v sume 1.058.541,- Sk.

Z plnomocenstva a výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I (na č. I. 80-82, 320-321 trestného spisu) vyplýva, že v oddiele Sro, vložka č. 24491/B je zapísaná pod obchodným menom spoločnosť Cesare Slovakia, spol. s.r.o., IČO: 35 815 914, so sídlom Stará prievozská ul. č. 2, Bratislava. Konateľom obchodnej spoločnosti JUDr. F. X. bolo dňa 01.01.2008 N. O. udelené splnomocnenie na jej zastupovanie. Záznamy o pôvodnom vyčíslení škody, ktoré boli spoločnosťou Cesare Slovakia spol. s.r.o. zaslané na základe urgencie vyšetrovateľa sa nachádzajú na č. I. 97-134 trestného spisu. Spoločnosť Cesare Slovakia s.r.o. (na č. I. 101-103 trestného spisu) dňa 04.11.2008 potvrdila, že časť tovaru im bola dňa 12.09.2008 vrátená, pričom požadujú nahradiť chýbajúci tovar v hodnote 1.379.416,60 Sk a spôsobenú škodu v sume 25.000,- Sk. Spoločnosť I. W. - Bloemen-Art bola dňa 13.01.2009 vyzvaná na úhradu chýbajúceho tovaru a náhrady škody (na č. I. 196-198 trestného spisu).

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I (na č. I. 574-575 trestného spisu) vyplýva, že dňa 05.04.2011 došlo k zmene obchodného mena z Cesare Slovakia spl. s r.o. na NUBAT s.r.o., so sídlom Bratislava, Pražská 5 a jediným konateľom spoločnosti je W. L..

Z výpisu so živnostenského registra (na č. I. 317-319 trestného spisu) vyplýva, že živnostenské oprávnenie I. W. vzniklo dňa 17.01.2000, je evidované pod obchodným menom I. W. - Bloemen-Art, IČO: 37130935 s miestom podnikania Trenčianske Stankovce 560.

Zo zmluvy o uložení vecí s prílohami (na č. I. 83-96 trestného spisu) vyplýva, že táto bola podpísaná dňa 24.02.2008 v Bratislave medzi zmluvnými stranami spoločnosťou Cesare Slovakia s.r.o. ako uložiteľom a spoločnosťou I. W. - Bloemen-Art ako opatrovateľom. Zmluva je opečiatkovaná a podpísaná oboma zmluvnými stranami. Pri uložiteľovi je uvedené meno JUDr. F. X. a pri opatrovateľovi meno I. W.. V zmluve sa okrem iného uvádza celková cena prevzatého tovaru v sume 20.600.000,- Sk a miesto uloženia skladový areál firmy Bloemen-Art Krivosúd Bodovka. V štyroch prílohách s dátumami 24.02.2008, 05.03.2008, 06.03.2008 a 21.05.2008 je deklarovaný počet párov obuvi s uvedením celkovej hodnoty, ktorý bol opatrovateľom, resp. jeho pracovníkmi prevzatý na opatrovanie. V prílohe č. 1 zo dňa 24.02.2008 je opatrovateľom doplnená poznámka „Tovar sa nedal spočítať, neprítomný pri nakládke.“ a v prílohe č. 3 sa nachádza poznámka „počet kusov nezodpovedám, nebol som pri nakládke“.

Zmluvy o nájme nebytových priestorov uzatvorené dňa 02.05.2007 a 27.06.2007 preukazujú zmluvný vzťah medzi spoločnosťou MAGNUS CENTER s.r.o. Y. W. ako prenajímateľom a Ľubomírom W. -

GALLMAR ako nájomcom (na č. I. 162-187 trestného spisu). Dlh svedka G. W. voči spoločnosti I. W. - Bloemen-Art v sume 5.168.865,- je uvedený na č. I. 161 trestného spisu.

Zo zápisnice o jej vykonaní obhliadky miesta činu, fotodokumentácie a úradného záznamu (na č. I. 269-297 trestného spisu) je zrejmé, že domová prehliadka sa vykonávala dňa 09.09.2008 v objekte spoločnosti I. W. - Bloemen - Art v obci Krivosúd Bodovka, kde bolo zistené, že obuv, ktorú v objekte mala uskladnenú firma Cesare Slovakia, s.r.o., dal odviešť obžalovaný Y. W. do obce Strání v Českej republike v presvedčení, že ide o tovar jeho brata G. W., ktorý mu mal dlhovať väčšiu finančnú čiastku. U splnomocnenej zástupkyne spoločnosti Cesare Slovakia, s.r.o. bolo zistené, že časť tovaru bola spoločnosti vrátená dňa 11.09.2008. V úradnom zázname vyšetrovateľa zo dňa 01.10.2008 je ďalej uvedené, že z takto zistených skutočností je zrejmé, že v uvedenom skutku nešlo o krádež vykonanú vlámaním a z uvedených dôvodov je kriminalisticko-technické skúmanie stôp zaistených pri obhliadke miesta činu bezpredmetné.

Zo znaleckého posudku č. 23/2011 vypracovaného dňa 14.07.2011 znalcom z odboru Kožiarske a kožušnícke výroby, obuv - Ing. K. L. (č. I. 436-462 trestného spisu) vyplynulo, že odhad všeobecnej trhovej hodnoty 9.516 párov odcudzenej obuvi tak, ako ju zinventarizovala poškodená spoločnosť Cesare Slovakia spol. s r.o. ku dňu 09.09.2008 by sa pohybovala v rozpätí 8.000.000,- Sk až 11.000.000,- Sk v cenách bez DPH. Podľa odhadov respondentov a po prepočítaní priemerných cien je trhová hodnota 9.516 párov 9.485.277,73 Sk. Podľa predajných cien 25 vzoriek obuvi, ktoré poskytla spoločnosť AD PROPERTY s.r.o. (CESARE Slovakia spol s r.o. Bratislava je po určení priemernej ceny na jeden pár obuvi trhová hodnota 9.516 párov 5.484.970,- Sk. Ďalej zo znaleckého posudku vyplynulo, že je veľmi prekvapivé a nie bežné, že tovar uskladnený v externom sklade nebol vydaný zo skladu s príslušnými dokladmi, t.j. výdajkami s presným určením vzorov a cien. Nakoľko neexistoval presný zoznam vzorov uskladnených v externom sklade je otázne, či vzorky obuvi, ktoré boli poskytnuté na stanovenie cien sú totožné s obuvou, ktorá bola v externom sklade uskladnená. Znalkyňa spoločnosť Cesare Slovakia spol. s r.o. upozornila a žiadala vysvetlenie nepresností, ktoré zistila medzi údajmi na poskytnutých vzorkách a vo výdajke (na dvoch pároch obuvi chýbalo akékoľvek označenie, na dvoch modeloch boli v číslach vzorov nezrovnalosti), avšak vysvetlenie ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku jej nebolo poskytnuté. Údaje o veľkoobchodných cenách znalkyni neboli spoločnosťou poskytnuté s odôvodnením, že tovar sa predával rôznym odberateľom a ceny sa stanovovali individuálne. Znalecký posudok ďalej obsahuje priemernú veľkoobchodnú cenu 9.516 párov s prihliadnutím na nákupné ceny, aktuálnosť (sezónnosť) modelov, jej stav, ktorá na základe údajov od respondentov je 4.113.882,11 Sk. Pri použití rovnakých kritérií je priemerná veľkoobchodná cena chýbajúceho množstva 2004 párov obuvi 1.144.556,44 Sk. V závere znalkyňa uviedla, že uvedené ceny sú iba orientačné a skutočnosť môže byť značne odlišná.

Obžalovaný Y. W. k žalovanému skutku pod bodom 2) a na svoju obhajobu tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov uviedol, že poškodeného W. J. pozná niekoľko rokov. Spoločne chodievali na tréningy boxu. Potom ho poškodený oslovil, či by nemal pre neho nejakú prácu. Tak mu zabezpečil prácu strážnika vo firme Bloemen-Art v Trenčianskych Stankovciach, kde sa po nejakom čase však neosvedčil, nakoľko ho tam bývalá exmanželka našla v práci spať a podobne. Neskôr poškodeného zamestnal ako osobnú ochranku v rámci toho, keď sa prevážali peniaze, väčšia hotovosť a podľa potreby bol firme aj jemu samému k dispozícii. Ďalej uviedol, že finančne mu viac pomáhal, ako on odvádzal prácu. Uviedol, že poškodený aj po streľbe, po prepustení z nemocnice, s ním aj naďalej, asi takmer rok, intenzívne stretával. Opäť začal boxovať. Chodili spolu na diskotéky. Poškodený bol u neho na grilovačke, kde bolo viacero svedkov. Vídavali ich spoločne zamestnanci spoločnosti Magnus. Skrátka pretrvával tam kamarátsky vzťah na ktorom sa nič nezmenilo, a to až do určitého dňa, kedy obžalovaného z vykonania tejto žalovanej veci obvinil. Ďalej uviedol, že vylučuje, že v inkriminovanom čase, na mieste činu kde poškodeného dostrieliť určite bol, pretože sa v nočných hodinách, keď ako vyplýva z obžaloby, skutok sa stal po jednej v noci, a v takýchto hodinách sa určite tam nepohyboval, pokiaľ nešlo o víkendy spojené so zábavou, kde chodil aj so svojou priateľkou. Drobné spory s poškodeným niekedy boli, ale išlo iba o slovné výmeny. Nebolo to vôbec nič vážne, čo by mu dávalo zámienku alebo motív, niečo takéto na poškodenom spáchať. Uviedol, že spoluobžalovaného O. pozná niekoľko rokov taktiež z boxerských tréningov, ktoré sa konávali v Dubnici nad Váhom. Po inkriminovanom skutku nevedel s istotou povedať, či sa stretávali, ale je určite možné, že sa stretli. Intenzívne sa však so O. nikdy nestretával. Ak sa aj sa stretli, tak určite náhodne alebo na boxerskom tréningu. Tento nespadal do skupiny jeho kamarátov alebo blízkych osôb alebo niečoho podobného. Spoluobžalovaný O. určite poznal osobne poškodeného, nakoľko mu aj vybavoval boxerské

profesionálne turnaje, ktorých bol spoluobžalovaný O. spoluorganizátorom. Teda viac-menej mu v rámci tohto vypomáhal, aby sa dostal do kategórie profesionálneho boxu. Ďalej uviedol, že pri rekognícii tohto skutku v prípravnom konaní na polícii boli sústavne otvorené dvere do opoznávacjej miestnosti, kde mu bolo pridelené číslo bez toho, aby som si ho mohol vôbec vybrať. Osoby sa tam nachádzali takmer o hlavu nižšie. Neboli to rovnaké osoby postavou akú má on a musel predstúpiť pred sklo, kde už cez sklo videl poškodeného J., ktorý ho opoznával, pretože mal veľký priezor na kukle a podotkol, že keď určitý čas takmer každý deň trávil s poškodeným, tak tento pozná jeho fyzomóniu na pohľad, podľa očí, nosa, kde mu aj ten nos bolo vidieť priezorom. Preto túto rekogníciu považuje za frašku, ktorá tam naozaj prebehla. Tiež uviedol, že poškodený ho pozná z boxerského tréningu a už i ako sa pohybuje, ako stojí, podľa očí atď. Takže niekoľko rokov sa poznali. Ďalej uviedol, že prečo práve poškodený označil jeho za páchatel'a, mohlo byť jeho odmietnutie poskytnúť poškodenému pôžičku vo výške 10.000,- € a taktiež jeho spolupráca s políciou, svedčiť na jeho osobu nepravdivo, aby mal úľavy vo svojom trestnom konaní, pretože v súčasnej dobe má obnovu konania a bol aj je vo výkone trestu a buď by mu chcel poškodiť či už úmyselne, alebo pre seba takto získať prospech. Poškodeného sa určite pýtal na to, čo sa mu stalo, ale tento mu povedal, že nevie, netuší a pripadalo mu, že sa k tejto téme nechce ani vyjadrovať. Ďalej uviedol, že necítil z poškodeného, že by tento mal z neho strach a istého času si myslel, či postrelenie, ku ktorému došlo nebolo odplatou od niekoho, komu poškodený sám spôsobil poškodenie na zdraví s trvalými následkami. Obžalovaný dodal, že v súčasnosti sa voči nemu vedú trestného konania za skutky poškodzovania cudzej veci realizované Okresným súdom Pezinok, kde ako korunný svedok vystupuje práve poškodený W. J., ktorý ho usvedčuje a opisuje skutok, že mal pre jeho spoločnosť podpáliť auto, lekárňu, chatu a že tieto skutky robil pre neho.

Obžalovaný Y. W. k žalovanému skutku pod bodom 3) a na svoju obhajobu tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov uviedol, že si myslí, že tento skutok je odôvodnený od strelby (žalovaný skutok pod bodom 3). Uvedená zbraň, ktorej zaobstaranie a prechovávanie a ako aj použitie sa mu kladie za vinu, nebola u neho nikdy nájdená, čo považuje tiež ako dôkaz nevinu, keď u neho bola vykonaná komplexná domová prehliadka prechodného bydliska, trvalého bydliska, pri ktorej sa nič nenašlo, čo by ho spojovalo s touto trestnou činnosťou. Nikdy u neho v minulosti nebolo ani len nedovolené strelivo. Všetky svoje strelné zbrane (7 ks) mal vždy v legálnej držbe a taktiež bol, dokonca ešte aj je ich držiteľom, aj keď má tieto zbrane zadržané políciou. Je tiež členom v Slovenskom streleckom zväze, kde sa podrobuje psychologickým posudkom. Nikdy nevlasťnil nelegálnu zbraň. Ani by si to nedovolil.

Obžalovaný W. O. k žalovanému skutku pod bodom 2) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez zjavných rozporov na svoju obhajobu uviedol, že obžaloba vo vzťahu k jeho osobe sa nezakladá na pravde. Žalovaného skutku sa nezúčastnil. Nemal na to žiaden dôvod. Poškodeného J. pozná síce dlho, ale vždy mal s ním normálny vzťah, a preto sa cíti byť nevinným. Poškodeného J. pozná od detstva, bývali v Novej Dubnici. Neboli nikdy kamaráti, ale poznali sa. V čase strelby na poškodeného bol doma so svojou dcérou a priateľkou na Pribinovej ulici v Trenčíne. O tom, že bol poškodený J. postrelený sa dopyčul na druhý deň, keď bol ráno v bare na kávu, kde chodí pravidelne, a kde mu povedali, že sa stala táto strelba. Nevie si vysvetliť, prečo poškodený J. označil ako jedného z útočníkov pri strelbe na neho. Vždy mu vychádzal v ústrety. Je viceprezidentom športového boxerského klubu v Dubnici nad Váhom, v Spartaku, kde poškodený J. za neho boxoval a kde ho viedol pod športovou záštitou. Nemá opodstatnenie, prečo si to vlastne poškodený myslí. Poškodenému nikdy peniaze nepožičiaval. Spoluobžalovaného W. pozná 6-7 rokov z boxerského klubu, kde chodil aj on boxovať. Poznal sa s ním aj pred strelbou. Vzťah bol medzi nimi čisto športový. Prišiel párkrát na tréning, kde si zatrénovali. Nepomáhali si navzájom so spoluobžalovaným. Nevedel o tom že spoluobžalovaný vlastní zbrane a že má aj zbrojný preukaz. S poškodeným sa po strelbe stretol asi dvakrát. O strelbe sa nerozprávali. So spoluobžalovaným sa po strelbe na poškodeného párkrát stretli. Podľa neho sa spoluobžalovaný s poškodeným J. poznali. Aký bol medzi nimi vzťah to nevie uviesť. Boli kamaráti. Mali buď veľmi dobrý kamarátsky vzťah alebo pracovný vzťah. Nevedel, čo pre neho poškodený robil. Nepýtal sa na to ani jedného ani druhého. Nemal dôvod zúčastniť sa na tejto strelbe. Nevedel uviesť, či mal poškodený nepriateľov. Určite ich ako chalan mal, ale konkrétne nevedel uviesť koho. Stretávali sa len na tréningoch, nebol medzi nimi kamarátsky vzťah. Ďalej uviedol, že rekognícia, ktorej sa zúčastnil prebehla za denného svetla, svietili neónky, boli piati, vybral si číslo, uviedol, že mal číslo 4, boli za oknom cca 0,5 m. Priezor na kukle bol veľký, stiahnutý až na špičku nosa a keď vchádzal poškodený J., dvere do miestnosti boli pootvorené. Keď vošiel, tak ich zatvorili. Uviedol, že teleskopický obušok nikdy nevlasťnil. S poškodeným J. žiadny konflikt nemal. Skôr naopak, vždycky mu chcel pomôcť, či už športovo, alebo inak. Nevie si vôbec vysvetliť, prečo ho poškodený J. označil za spolupáchatel'a.

Uviedol, že buď mu to niekto povedal a on tomu uveril. Bol by rád, aby mu poškodený vysvetlil, prečo si myslí, že bol pri tomto incidente. Po streľbe sa s poškodeným stretol dvakrát v kaviarni v nákupnom centre Južanka v Trenčíne, kde bol poškodený s ich spoločným kamarátom a on si k nim prisadol. Pýtal sa ho ako sa má, či si nepríde zatrénovať a podobné veci a poškodený J. reagoval úplne v pohode a tak, že príde, že má veľa roboty, že teraz chvíľku netrénuje.

Poškodený W. J. k žalovanému skutku pod bodom 2) v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom s určitými rozpormi menej ale i vážnejšieho charakteru uviedol, že oboch obžalovaných pozná. Obžalovaného W. pozná asi od roku 2009. Chodili spolu boxovať a teraz nedávno boli na súde. Mali spolu nejaký spor. Poznali sa ešte pred streľbou a zoznámili sa na Južanke v Trenčíne, kam chodili boxovať ako chalani. Spočiatku bol medzi nimi kamarátsky vzťah ale potom už nie, lebo ho chcel obžalovaný W. začať zneužívať v iných veciach. Preto kamarátsvo padlo. Asi pol roka pred streľbou chcel, aby začali podnikáť, resp. obžalovaný W. aby začal podnikáť a on by bol jeho zamestnanec. A tak zohnal i nejaké veci na podnikanie. Obžalovaný W. začal podnikáť a samozrejme jeho zo všetkého vynechával, aj z peňazí. Tak išiel za obžalovaným O. a tohto poprosil o pomoc, či by mu vedel pomôcť s tým, že obžalovaný W. ho klame na peniazoch. Obžalovaný O. mu povedal, že by vedel, že niekomu zavolá, tak aby bol pripravený. Asi za dva dni na to mu niekto volal. Išiel do Novej Dubnice do kaviarne. Sedeli tam dvaja chlapi. Za chvíľu prišiel obžalovaný W. a tí dvaja chlapi sa ho začali vypytovať, že čo ako sme, prečo sa hádame, čo to má znamenať a povedali, že sa veci urovnajú. Tam sa pohádal s obžalovaným W. a tam mu obžalovaný W. povedal, že tak to si ešte vyzerie, že ho ešte nepozná, že on je veľký šéf a že ho dá zakopať. Toto bol podľa neho aj dôvodom streľby na neho. Od obžalovaného W. si požičiaval peniaze, čo bolo za rôzne veci, ktoré pre neho robil, a za ktoré bol aj na súde v Bratislave. Oficiálne pre obžalovaného W. nepracoval, ale obžalovaný W. chcel, aby pre neho niečo urobil, napr. zapálil lekárňu. Sú tam tri skutky a bolo to ešte pred tou streľbou na neho. Uviedol, že s tým súhlasil, lebo bol tlačný do takej situácie, že mu v tej dobe veril a obžalovaný W. mu povedal, že tie problémy, čo má na krajskom súde, že mu to vie všetko vybaviť. Zabezpečí to, že má plno známych a je šéfom trenčianskeho podsvetia. Samozrejme, že mu ako hlupák naletel. Bohužiaľ, všetko pre neho urobil. Vždycky dbal na to, aby sa nikomu nič nestalo, aby bolo čo najmenej škody a aby bol obžalovaný W. čo najviac nadšený. Pre obžalovaného W. pracoval za 500,- €, chodil s ním na schôdzky keď potreboval alebo rôzne. Ďalej uviedol, že s obžalovaným O. sa pozná od malička, býval vedľa v ulici. Kamarátsky vzťah s ním nikdy nemal. Čo sa týka streľby na jeho osobu uviedol, že to bolo 11.03.2010, kedy sa o 1,20 hod. vracal domov. Zaparkoval auto pred vchodom svojho trvalého bydliska, vyšiel z auta, išiel smerom ku vchodu a počul beh z protihľalej ulice. Pozrel sa a uvidel dvoch mužov v kuklách, v čiernych bundách a čiernych nohaviciach, spoznal ich, boli to obžalovaní W. a O.c. Spoznal ich obidvoch podľa celkového vzhľadu, keďže s obžalovaným W. bol v tom čase v neustálom kontakte a obžalovaného O. poznal od malička. Obžalovaný W. bežal ako prvý, v ruke mal pištoľ, nevedel uviesť o akú zbraň išlo a ani čo to bolo, mal to v pravej ruke. Utekal k nemu. Mal tam nejaký sáčok, nevedel uviesť čo to bolo. Obžalovaný O. utekal za ním. Vzniknutý rozpor vo svojich výpovediach (prípravné konanie a hlavné pojednávanie) pri označovaní ruky, v ktorej mal obžalovaný W. držať zbraň vysvetľoval tým, že tento bral z iných pohľadov, raz z pohľadu páchatel'a, raz z pohľadu svojej osoby. Kedy sa začalo strieľať, kedy padol prvý výstrel a kedy padol posledný výstrel, to si presne nepamätal, a nepamätal si, ani ktorý výstrel ho zasiahol. Keď ho obaja dobehli, obžalovaný W. mu namieril na hlavu, obžalovaný O. strhol ruku obžalovaného W. a následne on kričal od bolesti a potom obaja obžalovaní ušli preč. Bol to okamih, nevedel ani čo sa robí, padlo asi 4-5 výstrelov. Trafený bol do zadku a do stehna. Keď začal kričať od bolesti, zastali obaja vo vzdialenosti asi na 3 metre od neho. Keď odišli z miesta činu, zavolať kamarátovi, že ho dostrieľali a či ho zoberie do nemocnice, lebo nevedel, aké vážne to je. Síce stál na nohách, ale cítil, že z neho leje krv. V nemocnici bol týždeň. Tam prišli za ním policajti a im odmietol vypovedať a uviesť páchatel'ov. Svoj postoj zmenil neskôr preto, lebo išiel do výkonu trestu a cítil to tak, že by mala pravda vyjsť najavo. Keď behal s obžalovaným W., tak to takto necítil, lebo ten mu povedal, že ten, kto by proti nemu išiel, tak toho by dal zakopať. Takže keď ho niekto postrelil a bol to obžalovaný W. a on ho videl a vedel, že je to on, tak predsa nemohol ísť proti nemu a za nejaké obdobie sa s ním skamarátil z dôvodu, aby mal s ním pokoj. V tom období sa ho bál a bojí sa ho aj dnes, lebo v jeho hlave sa zrodilo všeličo a neskôr odmietol vykonávať to, čo si vymyslel. S oboma obžalovanými bol aj po streľbe v kontakte. Obžalovaný W. sa ho nikdy neopýtal, čo sa mu stalo. Nepamätal si presne, ale zdalo sa mu, že obžalovaný O. mu na druhý deň volal a pýtal sa ho ako sa má. V súčasnosti je vo výkone trestu za inú trestnú činnosť, a to za ťažké ublíženie na zdraví a vo výkone trestu je od roku 2011. Proti obžalovanému W. vypovedá aj v iných trestných veciach a to podpálenú lekárňu, zapálené auto a na tretiu vec si nespomína. Ďalej uviedol, že obžalovaný W. nosil pri sebe zbraň, ktorú mával zastrčenú spredu za opaskom, pričom zbraň

nevedel bližšie popísať, nakoľko sa v nich nevyzná. Počas útoku na neho sa mu zdalo, že keby tam nebol obžalovaný O., dopadlo by to horšie, a zdalo sa mu, ako keby obžalovaný O. nechcel, aby to bolo ako ublíženie, ale len ako postrašenie. Obžalovaný W. to zobral hneď sťažka, začal do neho páliť a keď obžalovaný O. videl čo sa deje, tak mu strhol zbraň. Na mieste činu, kde bol postrelený svietila lampa. Je to pri jeho vchode a videl presne, kto tam stál. Celé sa to odohralo veľmi rýchlo, bol to okamih. Aj po tom, čo obaja obžalovaní ušli, ale zidentifikoval ich podľa celkového vzhľadu, t. j. výška, postava, ako bežali a ak niekoho človek pozná dlho, tak sa táto osoba dá spoznať aj v kukle. Celkový vzhľad, podľa vyjadrenia svedka obnáša to, že O. poznal celý život a s W. strávil toľko času, že keď si niekto dá kuklu na hlavu z nich dvoch, tak vtedy, v tom čase ho určite spozná. Teraz, vzhľadom na odstup času, by ich nespoznal, lebo tiež sa už s nimi nevidáva. Zdalo sa mu, že na rukách mali rukavice, oblečení boli v čiernom, nič nehovorili, pri incidente obžalovaných neoslovil, mlčal aj on, aj obžalovaní, bolo ticho. Zámenu s inými osobami kategoricky vylúčil a vyjadril presvedčenie, že páchatelmi skutku boli obžalovaní W. a O.. Vypovedať o tejto záležitosti začal až s odstupom 1,5 roka od skutku, keď bol vo výkone trestu v inej svojej trestnej veci a to z dôvodu, že začal nad tým uvažovať a začal to tak cítiť. Obžalovaného W. sa bál a bojí sa ho aj teraz. O okolnostiach skutku nepovedal nikomu. Uviedol, že obžalovaného W. sa bojí z dôvodu, že tento sa prezentoval ako šéf. S obžalovaným O. konflikt nemal. O páchateloch sa nevyjadril z dôvodu, že sa bál, nakoľko obžalovaný W. povedal, že ten, kto by proti nemu išiel, tak ho dá zakopať a toho sa bál. Uviedol, že lepšie je byť s ním (so svojim nepriateľom) za dobre ako za zle. Nedal mu najavo že vie o koho ide a to z dôvodu, aby mal pokoj, nakoľko obžalovaného Y. W. dobre pozná a tento je takej povahy, že by stále špekuloval. Ďalej uviedol, že si je stopercentne istý, že skutku sa dopustili títo dvaja obžalovaní, pričom strieľal obžalovaný W.. Strach má z neho i dnes, avšak teraz je vo výkone trestu, cíti sa bezpečne. Je dosť dobre strážený voči vonkajším vplyvom a z týchto dôvodov začal vypovedať a verí tomu, že pokiaľ vyjde von, tak obžalovaný W. bude v base a on bude vonku a spravodlivosť bude naplnená. Taktiež uviedol, že má strach i z obžalovaného O., lebo tento tak na neho pôsobí. V inkriminovanom čase nerobil pre obžalovaného W. žiadne nelegálne veci. X., že je možné, že má aj iných nepriateľov než obžalovaného W..

Svedok W. W. na hlavnom pojednávaní (v prípravnom konaní ako svedok vyslúchnutý nebol) k žalovanému skutku pod bodom 2) uviedol, že obžalovaného Y. W. pozná šesť rokov, obžalovaného W. O. asi 15 rokov. V spojitosti s poškodeným W. J. si spomenul na dve udalosti. Prvá sa odohrala v nákupnom centre Južanka v Trenčíne, kde má kanceláriu a kde chodí dole do kaviarne Le - Café, a ktorú navštevoval aj poškodený W. J.. Poškodeného W. J. poznal asi pol roka. V čase, keď sa poškodený W. J. vrátil z nemocnice, teda po streľbe, tak si prisadol k nemu v kaviarni a nakoľko bol prípad náležite medializovaný, tak nevedel o čom sa s ním má baviť a načala sa aj táto téma. Správanie poškodeného W. J. bolo normálne, nepripadal mu rozrušený ani vyľakaný. Skôr to otáčal na humornú stránku a spomenul, že ho niekto trafil do zadku. Vzhľadom na odstup času si nepamätá na detaily, ale podľa jeho subjektívneho názoru, to bral s humorom. Aspoň tak sa tváril, keď mu o tom hovoril. Poškodený W. J. nespomínal, že by mal vedomosť o tom, že kto to bol alebo niečo podobné, kto ho prepadol a na neho strieľal. Uviedol, že poškodenému W. J. požičal 2.000,- €, ktorý je momentálne vo výkone trestu a odvtedy s ním nebol. Posielal mu tam list, či je schopný sa s ním nejako vyrovnáť alebo či má záujem danú vec riešiť. Do dnešného dňa mu neodpovedal. Ďalšia situácia sa odohrala takisto v kaviarni v Južanke v Trenčíne niekoľko dní po tom prvom stretnutí, kde neskôr sedel s obžalovaným W. O. a poškodený W. J. si k nim prisadol. S obžalovaným O. sa poškodený W. J. bavil úplne normálne. Ich rozhovor prebiehal štandardným spôsobom. Neskôr poškodeného J. už nestretol a ani ho viac spolu s obžalovaným O. nevidel. Ďalej uviedol, že odstupom času mu bolo nejaké divné, a rekapituloval tú situáciu že najskôr sa spolu bavili a potom mal byť obžalovaný W. O. tým, ktorý sa mal predmetnej streľby zúčastniť. Podľa jeho názoru poškodený W. J. už vzhľadom na svoje telesné predispozície (150 kilogramov váhy) sa nemal čoho báť alebo koho. Poškodený vždy vystupoval suverénnym spôsobom.

Svedkyňa V. L. k žalovanému skutku pod bodom 2) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom, bez relevantných rozporov uviedla, že v deň keď sa to stalo, mala nočnú službu ako príslušníčka Policajného zboru. Pracovala na Obvodnom oddelení Policajného zboru Nová Dubnica a jej kolegom bol v tom čase kolega Kmec. Nachádzali sa na čerpacej stanici a keď počuli nejaké výstrely, ihneď nasadli do služobného auta a išli na Mierové námestie do Dubnice sa pozrieť, čo sa stalo. Nevedeli vôbec nič, na uliciach nebolo nikoho, akurát vyšiel nejaký pán, ktorý potvrdil, že sa tam strieľalo. Viackrát prešli so služobným autom námestím ale nikoho nevideli. Až potom kolega N. zbadal pána oblečeného v čiernom. Išlo o poškodeného W. J., ktorý stál pri vchode, kde býva. Poškodený povedal, že bol postrelený, že bola zavolaná sanitka. Ukazoval im, kde mal byť postrelený a povedal, že pôjde do nemocnice. Než stihla prísť sanitka, prišlo nejaké vozidlo tmavej farby a poškodený povedal, že ho odvezú do nemocnice do Trenčína. Ďalej uviedla, že s kolegom Kmecom chceli, aby poškodený počkal

na sanitku, keďže bola na ceste a už ju bolo počuť, že už ide. Komunikovali s operačným strediskom a boli vyslaní potom za poškodeným do nemocnice do Trenčína zistiť, čo sa stalo. Na mieste činu zostala hliadka mestskej polície. Obhliadka miesta činu sa vykonávala však až ráno. V nemocnici sa s poškodeným rozprávali. Ten im však nepovedal, kto mal po ňom strieľať. Ale z jeho vyjadrovania bolo zrejmé, že vie, kto ho postrelil, ale im to nepovedal. Ďalej uviedla, že bola pritom, ako sa kolega N. pýtal poškodeného, čo sa stalo. Osobne pociťovala či ma la dojem, že poškodený stopercentne vedel o tom, prečo sa to stalo a kto mu to urobil, ale nechcel im nič povedať. Toto usudzovala tak z jeho mimiky - výrazu tváre, keď s úsmevom na tvári odpovedal, že nevie. Ďalej uviedla, že potom sa vrátili na obvodné oddelenie a pokračovali vo výkone služby. Nespomína si ani s odstupom času si na to, že by poškodený niečo ohľadne streľby bližšie povedal. Poškodený im povedal iba to, že pri streľbe mali byť dvaja. Súčasne sa však vyjadroval, že polícii nič nepovie a nebude spolupracovať. Preto postupovali podľa pokynov operačného strediska a spracovávali záznam z toho, čo bolo zistené. Na mieste činu bolo verejné osvetlenie a dosť zreteľne bolo vidno, nebolo ani škaredo, viditeľnosť bola dobrá. Po skutku s poškodeným ona osobne nehovorila. Predtým sa s poškodeným prišla do kontaktu len v rámci výkonu svojho povolania policajta, osobne ho nepozná. Poškodený je v policajnom zbore známa osoba s kriminálnou minulosťou. Do kontaktu s ním osobne prišla pri priestupkoch v doprave alebo keď bol zastavený pri cestných kontrolách. Dodala, že mala vedomosť o tom, kto je, čo je, čo robil a s kým sa stretával, nakoľko v práci policajta je aj monitorovanie osoby o ktorých je podozrenie, že páchajú trestnú činnosť.

Svedok S. N. k žalovanému skutku pod bodom 2) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez relevantných rozporov uviedol, že s kolegyňou L. mali nočnú službu ako hliadka Policajného zboru v Novej Dubnici. Mohlo byť okolo polnoci, keď boli na pumpe na kraji mesta a počuli nejaké výstrely. Tak išli do mesta zisťovať čo sa stalo. Medzitým komunikovali s operačným strediskom a po nejakých 5-10 minútach zbadali na ulici SNP, kde býva aj poškodený J., že tento stojí vo vchode do domu v tme. Preto sa pri ňom pristavili. Bol od krvi a zistili, že streľba bola naňho namierená. Žiadne iné osoby tam neboli. Ukazoval im, že je postrelený a čaká na odvoz do nemocnice. Na mieste vrazil, že strelci boli dvaja, vyšli z podchodu, čo je v dome oproti a vrazil, že strelec bol od neho vzdialený na nejaké tri metre a ukazoval, kadiaľ po streľbe ušli. O chvíľu prišiel pre neho nejaký Mercedes, pričom neskôr zistili, že EČV k tomu autu nesedia a nevedel taktiež opoznať šoféra tohto auta. Po odvoze poškodeného do nemocnice, chcel operačný dôstojník, aby ho išli vyťažiť do nemocnice. Miesto činu s kolegyňou L. obhliadli zbežne, nechceli sa tam extra motať. Nevedeli, či bude následne nejaká obhliadka miesta činu a postupovali podľa pokynov operačného strediska. Kolegov z mestskej polície nechali na mieste, nech zabezpečia miesto činu a oni išli do nemocnice do Trenčína. Obhliadka miesta činu sa realizovala však až ráno, za denného svetla a nevedel uviesť, či tam zostali mestskí policajti až do rána a ani to, či miesto bolo zabezpečené a označené páskou. Keď boli za ním v nemocnici a tam mu dal priamu otázku, či vie, kto to urobil, odpovedal síce že nie, ale povedal to takým spôsobom, z ktorého subjektívne vycítil, že to poškodený to vie a myslí si, že pokiaľ páchatel nemal kuklu, tak pri tej viditeľnosti čo tam bola, svietili pouličné lampy, viditeľnosť bola výborná, noc bola jasná, tak určite zo vzdialenosti troch metrov, pokiaľ páchatela poznal, tak musel vedieť, kto to je. Uviedol, že s poškodeným J. sa stretol v nemocnici, potom už nie a ani po jeho prepustení z nemocnice. Nikdy predtým sa s poškodeným J. nebavil. Bavil sa s ním len pri tejto udalosti. Poškodený J. patril medzi osoby, ktoré si policajti všimli a keď bol videný, nasledovala kontrola jeho osoby.

Svedok R. O. k žalovanému skutku pod bodom 2) tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom uviedol, že inkriminovanej noci sa vracal z práce. Išiel cez park a keď bol na konci parku, tak počul zopár výstrelův, ktoré boli silné asi ako petarda alebo ako keď vystrelí pirát. Pomyslel si, že buď niekto vymýšľa alebo sa niečo stalo. Vrátil sa späť a išiel na miesto odkiaľ počul streľbu z toho dôvodu, že pokiaľ by tam niekto ležal, aby mu pomohol. Pritom aj zo zvedavosti sa tam šiel pozrieť, čo sa tam stalo. Viditeľnosť bola dobrá, osvetlenie fungovalo. Nevidel nič. Nikoho tam nebolo. Iba prázdna ulica. Preto sa otočil a išiel domov. Potom stretol hliadku mestských policajtov. Tí ho zastavili a pýtali sa odkiaľ ide a kto je. Povedal im, že tam nikto nie je a nikoho nevidel. Nadiktovať im údaje a išiel domov. Nejaká pani bola v okne. Tá bola tiež zvedavá, čo sa stalo. Uviedol tiež, že poškodeného W. J. pozná. Vie kde býva a o tom, že tento bol postrelený sa dozvedel až neskôr.

Svedok V. K. v prípravnom konaní (na č. I. 143-147 pripojeného trestného spisu 2T/143/2012) k žalovanému skutku pod bodom 2) uviedol, že pracuje ako príslušník Mestskej polície v Novej Dubnici a dňa 11.03.2010 v čase o 01.24 hod. započul asi šesť výstrelův. Nasadol do auta a šiel smerom na Mierové námestie, odkiaľ predpokladal, že výstrely prichádzali. Na Mierovom námestí stretol pána O., ktorý mu povedal, že počul výstrely aj zastonanie, a že pravdepodobne to niekto dostal. M. sa telefonicky spojil s S. N. ktorý mal ako policajt Policajného zboru službu na Obvodnom oddelení Policajného zboru v

Novej Dubnici. Neskôr mu tento oznámil, že postrelený má byť poškodený W. J.. Nakoľko mal vedomosť o tom, kde poškodený W. J. býva, išiel na ulicu SNP, kde videl stáť poškodeného W. J. pred vchodom obytného bloku v ktorom býva. Telefonicky oznámil S. N., že poškodený W. J. stojí pred vchodom obytného bloku, kde býva a pokračoval v jazde autom ďalej. Asi o minútu sa vracal k tomuto vchodu, kde už bola hliadka polície Policajného zboru, pričom v tomto čase k tomuto vchodu prichádzal aj čierny Mercedes. B. W. J. nastúpil do čierneho Mercedesu a tento odchádzal smerom von z mesta. Po príchode k hliadke Policajného zboru mu Erik N. povedal, že to bol nejaký poškodeného kamarát, ktorý ho vezie do nemocnice do Trenčína, nakoľko poškodený J. má v tele aj dve guľky. Asi 5 minút v okruhu 10 metrov od vchodu hľadali s V. L. a S. N. nábojnice. S. N. telefonoval s operačným a uviedol mu, že musia s kolegyňou ísť do nemocnice do Trenčína a on, aby prezrel okolie. Potom, čo mu asi o 02.45 hodine telefonoval Erik Kmeco a uviedol mu, že už nemusí byť na mieste, lebo W. J. nechce, resp. nebude nič oznamovať, odišiel na oddelenie. Asi po pol hodine sa za ním na oddelenie dostavil S. N. a požiadal ho, aby prezrel záznamy zo stacionárnych kamier, ktoré snímajú vjazdy a výjazdy z mesta v inkriminovanom čase streľby. Po ich prezretí zistil a oznámil S. N., že nič podozrivé nenašiel. Ibaže po streľbe, v čase približne o 01.45 hod. videl po ulici Trenčianskej, odchádzať smerom na Trenčiansku Teplú vozidlo combi, pravdepodobne zn. Ford Mondeo, čo odhadol podľa zadných svetiel a veľkosti znaku.

Svedok T. O. v prípravnom konaní (na č. I. 153-156 pripojeného trestného spisu 2T/143/2012) k žalovanému skutku pod bodom 2) uviedol, že poškodeného W. J. pozná z posilňovne a z tréningov. V ten večer robil v bare Fan Cafe v Dubnici nad Váhom ako ochrankár a po polnoci mu volal kamarát L. X. s tým, aby zavolať záchranku, pretože W. J. bol postriešaný pred svojím domom. L. X. bol pár dní pred udalosťou prepustený z väzby a preto nechcel mať s touto vecou nič spoločné. Z týchto dôvodov ho požiadal, aby zavolať sanitku on.

Svedok L. K. v prípravnom konaní (na č. I. 157-161 pripojeného trestného spisu 2T 143/2012) k žalovanému skutku pod bodom 2) uviedol, že odviezol poškodeného W. J. na jeho žiadosť do nemocnici. Nič bližšie však už uviesť nevedel.

Svedok L. X. v prípravnom konaní (na č. I. 162-165 pripojeného trestného spisu 2T 143/2012) k žalovanému skutku pod bodom 2) uviedol, že poškodený W. J. mu v nočných hodinách zatelefonoval a oznámil mu, že ako pred svojím domom vystupoval zo svojho vozidla, tak po ňom niekto začal strieľať, že ho strelili do zadku a požiadal ho, aby za ním prišiel. Svedok uviedol, že mu odpovedal, že nemá auto a nakoľko bol krátko prepustený z väzby, nechce sa objaviť tam, kde je nejaká streľba. Poškodený W. J. ho poprosil, či by za ním niekoho neposlal a tak zatelefonoval T. O., ktorý mu povedal, že nemôže odísť z podniku kde robí a tak následne zatelefonoval L. K., ktorý s tým súhlasil. Uviedol, že s poškodeným W. J. sa stretávali málo. Poškodený W. J. mu nepovedal kto na neho zaútočil a on sa ani tesne po skutku a ani neskôr o túto záležitosť nezaujímal.

Z viacerých zabezpečených a vykonaných listinných dôkazov k žalovanému skutku pod bodom 2) (z pripojeného trestného spisu 2T/143/2012) boli okrem iného zistené aj tieto nasledovné skutočnosti:

Zo zápisnice o rekognícii osoby (in natura) vykonanej Prezídiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite v Trenčíne dňa 20.09.2011 (na č. I. 166-175 trestného spisu) vyplynulo, že opoznávajúcí poškodený W. J. vo vzdialenosti asi 3 metrov po prehladnutí osôb, ktoré trvalo asi 30 sekúnd opoznal osobu obžalovaného W. O. a uviedol, že je to ten, ktorý na neho útočil pred vchodom bytového domu na adrese jeho trvalého bydliska, ale nebol to strelec. Následne po prehladnutí osôb, ktoré trvalo asi 15 sekúnd opätovne opoznal osobu útočníka, a uviedol, že sa nejedná o strelca, jednoznačne ho pozná, pozná ho podľa očí, podľa postavy, jedná sa o obžalovaného W. O..

Zo zápisnice o rekognícii osoby (in natura) vykonanej Prezídiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite v Trenčíne dňa 20.09.2011 (na č. I. 176-191 trestného spisu) vyplynulo, že opoznávajúcí poškodený W. J. vo vzdialenosti asi 1-2 metrov, z piatich nastúpených osôb po uplynutí 30 sekúnd opoznal osobu, ktorú označil vo výpovedi ako osobu, ktorá na neho strieľala a uviedol, že je to strelec, pozná ho podľa očí, podľa fyziognómie, podľa všetkého a je si absolútne istý. Následne zo vzdialenosti asi 3 metrov, po prehladnutí osôb čo trvalo asi 20 sekúnd, opätovne opoznal osobu, ktorú označil ako strelca, ktorý na neho strieľal, uviedol, že je to obžalovaný Y. W. a opoznáva ho podľa očí, podľa všetkého, podľa postavy, podľa výzoru.

Z vydaných príkazov na domovú prehliadku Okresným súdom Trenčín, zápisníc o ich vykonaní a fotodokumentácie, úradných záznamov o zaistení vecí, uznesenia o vrátení vecí (č. I. 225-275 trestného spisu) je zrejmé, že domové prehliadky sa vykonávali v rodinnom dome nachádzajúcom sa v katastrálnom území obce Trenčianske Stankovce, súpisné číslo 452, zapísaného na liste vlastníctva č. 668 a v rodinnom dome nachádzajúcom sa v obci Trenčín, súpisné číslo 6591, na parcele č. 2316/70, zapísaného na liste vlastníctva č. 7528, pričom zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v rodinnom dome v obci Trenčín, súpisnom čísle 6591 boli zaistené zbrane a strelivo (1/pištoľ vz. Smith&Wesson, Springfield USA, Tactical, výrobné číslo V JJ5785, MOD 59 06TSW a zásobník s 9 nábojmi, 1 náboj v hlavni, 2/ zásobník s 10 nábojmi, 3/ samopal vz. 58 CZ 858 Tactical V 7,62x39, výrobné číslo R 28764858 + výrobné číslo záveru R 28764 + zásobník s 10 nábojmi, zásobník s 30 nábojmi a zásobník s 30 nábojmi, 4/ pištoľ ČZ, výrobné číslo B 599350, jeden zásobník vo vnútri s 8 nábojmi, jeden zásobník veľa zbrane s 2 nábojmi, 5/ pištoľ zn. Bajkal, Made in Russia, výrobné číslo B 2953 E, jeden zásobník vo vnútri s 9 nábojmi, druhý veľa zbrane prázdny). Samonabíjacia pištoľ nemeckej výroby značky Walther mod. P 99, výr. číslo 028663 kalibru 9 mm Luger, výrobcu Carl Walther GmbH Sportwaffen sa nachádzala v kancelárskych priestoroch obchodného centra Magnus Centrum v Trenčíne a bola dňa 20.09.2011 obžalovaným Y. W. dobrovoľne vydaná. Zaistené veci boli uznesením Prezídiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite Trnava zo dňa 19.03.2012 Y. W. vrátené, nakoľko pre ďalšie konanie neboli potrebné a neprichádzalo do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie a neboli pochybnosti o práve menovaného na tieto veci.

Zo zápisnice Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín o vydaní vecí zo dňa 11.03.2010 (na č. I. 79-280 trestného spisu) vyplynulo, že lekár Fakultnej nemocnice Trenčín, W. M. B. pri operačnom zákroku vykonaného dňa 11.03.2010 vybral z tela poškodeného W. J. 1 kus strely dĺžky 17 mm a priemeru 9 mm a túto vydal vyšetrovateľovi Policajného zboru.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 11.03.2010 a z fotodokumentácie z tejto ohliadky (na čl. 281-291 trestného spisu) vyplynulo, že miesto činu sa nachádzalo pred vchodom obytného domom č. 49 na ul. SNP 19/49 v Novej Dubnici, detektorom kovov boli vyhľadane projektily a boli zaistené balistické stopy (projektil a dva úlomky projektilu).

Z predbežnej lekárskej správy MUDr. S. J. z Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 11.03.2010 a fotodokumentácie (na čl. 292-299 trestného spisu) vyplynulo, že poškodený W. J. bol dňa 11.03.2010 postrelený a je hospitalizovaný na oddelení úrazovej chirurgie vo Fakultnej nemocnici Trenčín a utrpel strelnú ranu v oblasti stehna vľavo, strelnú ranu v sedacom kvadrante vľavo ku konečníku a strelnú ranu v oblasti hrboľa stehnovej kosti vpravo.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava č.p.: PPZ-3694/KEU-BA-EXP-2010 (č. I. 198-202 trestného spisu) a jeho doplnku č.p.: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12907 (č. I. 213a-213c trestného spisu) z prípravného konania vyplynulo, že balistickým skúmaním zaistenej strely z miesta činu, zaistenej strely z tela poškodeného W. J. pri operačnom zákroku vo Fakultnej nemocnici Trenčín a dvoch úlomkov strely zaistenej na mieste činu, tieto pochádzajú z nábojov kalibru 38 Special alebo 357 Magnum a boli vystrelené z jednej a tej istej zbrane. S najväčšou pravdepodobnosťou ide o náboje kalibru 38 alebo zo zbrane s podobnými parametrami vývrtu hlavne. Revolver Arminius mod. HW 38, kal. 38 Special je zbraňou kategórie B a jeho držanie a nosenie podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti. Porovnanie predložených striel a úlomku strely v zbierke nábojníc a striel pochádzajúcich z doposiaľ neobjasnenej trestnej činnosti spáchanej na území SR bolo negatívne.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2011/13013 (č. I. 203-213 trestného spisu) z prípravného konania vyplynulo, že zbrane (1/ samonabíjacia pištoľ vz. Smith&Wesson, Springfield USA, Tactical, výrobné číslo V JJ5785, MOD 59 06TSW, 2/ samonabíjacia guľovnica CZ 858 Tactical V so sklponou pažbou, kalibru 7,62x39, výrobné číslo R 28764858, 3/ samonabíjacia pištoľ československej výroby značky Č vz. 45, výrobné číslo B 599350, kalibru 6,35 mm Browning, výrobcu Česká zbrojovka -Strakonice, 4/ upravená samonabíjacia pištoľ ruskej zn. Bajkal, model Margolin, výrobné číslo B 2953 E, kalibru 22 Long Rifle, 5/ samonabíjacia pištoľ nemeckej výroby značky Walther mod. P 99, výr. číslo 028663 kalibru 9 mm Luger, výrobcu Carl Walther GmbH Sportwaffen) boli predložené v strelbyschopnom stave.

Upravovaná bola len pištoľ zn. Margolin, výrobné číslo B 2953 E, kalibru 22 Long Rifle, ktorej hlaveň nie je pôvodná a bola vymenená. Všetky preložené zbrane podliehajú povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti. Porovnaním týchto zbraní s nábojmi použitými pri spáchaní predmetného trestného činu, pri ktorých bola natypovaná pravdepodobná zbraň, a to revolver zn. Arminius mod. HW 38, kalibru 38 Špeciál, bolo zistené, že ani jedna z predložených zbraní nemá parametre vývrtnu hlavne a ani kaliber zbraní nie je zhodný s kalibrom 38 Špeciál. Porovnanie nábojníc a striel zo skúšobnej streľby z predložených zbraní v zbierke nábojníc a striel, pochádzajúcich z doposiaľ neobjasnenej trestnej činnosti spáchanej na území Slovenskej republiky bolo negatívne.

Zo znaleckého posudku znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, chirurgia, vypracovaného znalcom W. M. B., ktorého úlohou bolo posúdiť poranenia poškodeného W. J. v súvislosti s úrazom zo dňa 11.03.2010 vyplynulo, že boli zistené poranenia na dolných končatinách a v sedacej oblasti, prvá rana - pravdepodobný vstrel bol zistený v hornej sedacej oblasti mierne vľavo od strednej roviny, veľkosti cca 1 cm a strelný kanál smeroval zhora dole smerom na ľavé stehno, kde na bočnej strane v oblasti bedrového kĺbu bola ďalšia rana, predpokladaný výstrel, projektil ranou neprešiel a telo neopustil, ale rotáciou zmenil smer a zostal tesne pod kožou. Ďalšia rana - predpokladaný vstrel bola zistená v sedacej oblasti vpravo skôr v bočnej časti, veľkosti asi 5 mm, jednoznačný výstrel nebol zistený - identifikovaný, strelný kanál smeroval do sedacej oblasti, akoby ku konečníku. Uvedené poranenia nesmerovali bezprostredne k ohrozeniu života menovaného. Znalec konštatuje, že pri prvom vstrele a strelnom kanáli bol postihnutý voči strelcovi otočený chrbtom, strelec držal zbraň pravdepodobne pred sebou vo výške svojich ramien a preto strelný kanál smeroval zhora dole, smerom na ľavé stehno. Pri druhom pravdepodobnom vstrele musel byť postihnutý otočený k strelcovi pravou stranou tela. Strelné rany neboli spôsobené z bezprostrednej blízkosti, tzn. vzdialenosti menšej ako 1 meter, znalec predpokladá zhruba vzdialenosť 3-5 metrov. Uvedenou streľbou bolo možné zasiahnuť aj dôležité orgány, avšak rany a strelné kanály boli lokalizované pomerne v „bezpečnej“ vzdialenosti od nich. Podľa znalca je málo pravdepodobné, pri uvedených rozmeroch postihnutého (výška 185-190 cm a hmotnosť 150-170 kg) by pri troche snahy a streleckej zručnosti z predpokladanej vzdialenosti cca 3m nedokázal strelec zasiahnuť žiadny dôležitý orgán a tým spôsobiť vážnejšie zranenia postihnutého. Určitá nepresnosť streľby mohla byť spôsobená pohybom strelca smerom k postihnutému, určitou dávkou nervozity - psychického stresu či prípadne zhoršenou viditeľnosťou vzhľadom na čas udalosti. V posudzovanom prípade išlo jednoznačne o ľahké poranenia, bez zasiahnutia anatomicke dôležitých štruktúr, bez výraznejšieho obmedzenia na bežnom spôsobe života, bez nutnosti dlhšej a komplikovanejšej liečby. Postihnutý bol obmedzený na bežnom spôsobe života len v bolestivom štádiu poranení a to počas hospitalizácie a liečby na oddelení úrazovej chirurgie FN Trenčín - tzn. od 11.03.2010 do 17.03.2010, t.j. 6 dní. Obmedzenie spočívalo v nutnosti liečby formou hospitalizácie a tým obmedzením na voľnom pohybe a tiež v bolestivom štádiu po úraze v obmedzenej mobilite menovaného. Celková doba liečenia bola štandardná, zodpovedala charakteru a závažnosti zistených poranení, bola 3-4 týždne, rovnako i práceneschopnosť. Znalec konštatuje, že pri vyšetrení menovaného v odstupe zhruba 2 rokov od úrazu nezistil žiadne trvalé následky uvedených poranení.

Z dôkazov vykonaných v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní spôsobom a v rozsahu v akom navrhli procesné strany a určenom senátom okresného súdu, v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie, ich vyhodnotením jednotlivo a vo vzájomnom súhrne, bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán ich zaobstarala, so zreteľom na všetky zásady trestného konania upravené v platnom trestnom poriadku, vrátane zásady „in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného či obžalovaného“, k čomu senát okresného súdu dodáva nasledovné:

Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní (policajt, vyšetrovateľ či prokurátor) sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“). Z toho vyplýva, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samotné zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili.

Na podklade vyššie uvedeného, keď teda zo všetkých a dostupných dôkazov, ktoré bolo možné vykonať v konaní pred súdom a v jednotlivých prípravných konaniach, ktoré mu predchádzali, senát dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom (so zreteľom na výsledky riešenia prejudiciálnych otázok podľa § 7 Tr. poriadku) a následnému meritórnemu rozhodnutiu:

K žalovanému skutku pod bodom 1) :

Z takto vykonaných všetkých dôkazov vo vzťahu k tomuto žalovanému skutku bolo relevantne preukázané, že predmetný tovar - rôzny druh obuvi patril pôvodnej obchodnej spoločnosti Cesare Slovakia, s.r.o., a že tento tovar bol na základe uzatvorenej zmluvy o uložení podľa Obchodného zákonníka medzi ňou a G. W. uskladnený v priestoroch - v sklade Krivosúd - Bodovka, okres Trenčín firmy Natálie W. - Bloemen Art, Trenčianske M.. G. W. však túto predmetnú zmluvu uzatvoril bez relevantného plnomocenstva či oprávnenia ako zamestnanec (opatrovateľ) a bez vedomia obžalovaného Y. W. a I. W., spolumajiteľov firmy, ktorú G. W. zaviazal k povinnostiam opatrovateľa, na druhej strane však aj k jeho oprávneniam podľa Obchodného zákonníka, a to bez relevantných pochybností preukázateľne až do okamihu, keď uložiteľ - pôvodná poškodená obchodná spoločnosť Cesare Slovakia, s.r.o. mala v úmysle opäť obchodne riešiť. Rovnako tak bolo relevantne preukázané, že uzatvorenú predmetnú zmluvu je možné považovať za neplatnú, a že G. W., ako podnikateľ mal v inkriminovanom čase finančné dlhy tak vo vzťahu k I. W. ako aj k obžalovanému Y. W., a nebola pritom nepochybne vyvrátená obrana obžalovaného Y. W. v tom, že v inkriminovanom čase sa nemohol skontaktovať s G. W., a že predmetný uskladnený tovar patrí inému subjektu, než jeho bratovi G., ktorý pritom skutočne aj podnikal v oblasti nákupu a predaja obuvi. Za tohto skutkového stavu veci teda nemožno považovať obranu obžalovaného Y. W. vo vzťahu k skutkovej časti za vyvrátenú ani za neverohodnú. Nič na tom nemení ani fakt, že jeden zo svedkov - Z. v oboch fázach trestného konania odmietol vypovedať z obáv možného trestného stíhania, avšak len vo vzťahu k svojej osobe, nie preukázateľne sa týkajúco aj obžalovaného Y. W.. Obranu obžalovaného Y. W., prezentovanú prostredníctvom svojich obhajcov nie je možné podstatným spôsobom spochybníť ani v rovine právnej, podľa Obchodného zákonníka. Prekročením oprávnenia opatrovateľa uskladneného predmetného tovaru skutočne nie je jeho prípadné premiestnenie do iných priestorov, pokiaľ nedôjde k ujme na strane uložiteľa (to nebolo bez podstatných pochybností preukázané). Ak aj malo byť pôvodnou poškodenou obchodnou spoločnosťou dodatočne zistené, že predmetný tovar nebol vrátený v množstvách, v akom mal byť uskladnený v sklade Krivosúd - Bodovka firmy I. W. - Bloemen Art, nebolo relevantne preukázané, že predmetný tovar bol aj v týchto množstvách skutočne uskladnený alebo dovezený do Bratislavy, do dispozície uložiteľa - pôvodného poškodeného. Pritom vo vzťahu k právnej zodpovednosti za uložený tovar sa možno s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného Y. W., že k tomuto sa zaviazal G. W., keďže prekročil svoje oprávnenia konať ako zástupca v mene zamestnávateľa v zmysle § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka, len stotožniť. Rovnako je tomu tak aj v prípade, že obžalovaný Y. W. konal v úmysle vo vzťahu k G. W., ako svojmu dlžníkovi (či dlžníkovi aj vo vzťahu k I. W.) uplatniť si napríklad i zádržné právo. Napokon v danom prípade bolo a je rozhodujúce, či obžalovaný Y. W. skutočne, resp. preukázateľne konal či už vo forme priameho (dolus directus) či nepriameho úmyslu (dolus eventualis) zmocniť sa cudzej veci, t. j. s ňou následne nakladať ako s vecou vlastnou (bez právneho dôvodu). Úmysel (subjektívna stránka ako formálny znak trestného činu) v danom prípade žalovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže, ako zločin, s poukazom na právnu kvalifikáciu v zmysle podanej obžaloby je, musí byť bez akýchkoľvek pochybností daný, ako podstatná zložka naplnenia, vrátane ďalších troch formálnych znakov, či zložiek (subjekt, objekt, objektívna stránka - konanie). V posudzovanom prípade tomu tak nezvratne a bez relevantných pochyb nie je. Skutočnosť, že obžalovaný Y. W. zariadil, aby bol predmetný uskladnený tovar pôvodného poškodeného bol prevezený do skladu iného podnikateľského subjektu (W. E.) a nebolo preukázané, že tento tovar mal byť scudzený ku prospechu obžalovaného Y. W. či I. W. či inej osoby, a ku škode pôvodného poškodeného (ale i G. W. v rovine osoby podnikateľa) skôr podporuje obhajobné tvrdenia obžalovaného Y. W. a spochybňuje jeho úmysel smerujúci k odcudzeniu predmetného tovaru a tým porušeniu toho, čo ktorý chráni skutková podstata trestného činu krádeže. Naopak, obžalovaný Ladislav W. potom, čo bolo dostatočne preukázané, že predmetný tovar skutočne nepatrí jeho bratovi - G. W. následne zabezpečil, aby bol tento tovar vrátený. Za tohto stavu potom podľa názoru senátu okresného súdu sa okrem nenaplnenia subjektívnej stránky žalovaného trestného činu nejaví naplnená ani objektívna stránka - konanie obžalovaného Y. W., keďže s predmetným tovarom nakladal „bona fidei“ - dobromyseľne v zmysle Obchodného zákonníka. Napokon nemožno opomenúť ani samotný postoj pôvodného poškodeného, resp. jeho zástupcov, ktorí sa domáhali riešenia daného prípadu

prostredníctvom polície v rovine trestnoprávnej výlučne za tým účelom, aby čo najrýchlejšie mali fyzický kontakt s predmetným uloženým tovarom, čomu nasvedčuje aj ich následný už neaktívny postoj v rámci celého trestného konania, vrátane právneho nástupcu pôvodného poškodeného, kedy až súd vlastným zisťovaním dospel k dôležitému poznatku, že v danom prípade má pôvodná poškodená právnická osoba právneho nástupcu v ďalšej právnickej osobe - NUBAT, spol. s r.o., Bratislava, ktorá rovnako doposiaľ aktívne nekoná aj potom, čo bol nárok pôvodného poškodeného v rannom štádiu, v prípravnom konaní uplatnený. Možno mať za to, že v danom prípade ide tak aj o prípad „ultima ratio“. Napokon senát okresného súdu nemôže opomenúť fakt, že nebola jednoznačne preukázaná aj výška škody, ktorá mala byť konaním obžalovaného Y. W. spôsobená. E. posudok, ktorý bol podaný a mal byť jej hlavným dôkazom vzhľadom na svoje nie jednoznačné závery, a to aj so zreteľom na nepreukázanú kvantitatívnu a kvalitatívnu stránku tovaru - obuvi, a to už pri podaní obžaloby, ovplyvňuje právne posudzovanie žalovanej skutkovej podstaty z hľadiska posúdenia jej formy ako zloženej či privilegovanej.

O. na vyššie uvedené konštatovania preto senát okresného súdu nemohol postupovať inak, než rozhodnutím o oslobodení obžalovaného Y. W. tak, ako je v tejto časti tohto rozsudku uvedené. Pokiaľ ide o adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, ktoré bolo s touto časťou trestného konania spojené, senát okresného súdu procesne postupoval tak, že právneho nástupcu poškodeného podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Nad rámec možno uviesť, že aj v prípade uznania viny obžalovaného Y. W. by do úvahy celkom zrejme prichádzalo obdobné rozhodnutie podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku vzhľadom na nejasne zistený skutkový stav kvantitatívnej a kvalitatívnej stránky predmetného tovaru - obuvi, ktoré dokazovanie, pokiaľ by išlo predovšetkým o kvantitatívnu stránku, presiahlo rámec dokazovania tohto trestného konania. Nemožno opomenúť skutočnosť, že k hmotnému úbytku predmetného tovaru - obuvi bez vedomia obžalovaného Y. W., mohlo eventuálne dôjsť aj počas jeho prepravy pôvodnému poškodenému do Bratislavy (viď procesný postoj svedka Z.).

K žalovanému skutku pod bodom 2) :

Aj v prípade tohto žalovaného skutku na podklade všetkých vykonaných dôkazov (vieryhodná časť výpovede poškodeného ako svedka W. J., podporená inými vykonanými dôkazmi, výpovede svedkov L., N., O., O., K. a X., zápisnice o obhliadke miesta činu, jeho náčrtu a fotodokumentácie) možno konštatovať, že bolo relevantne preukázané, že poškodený W. J. zavinením cudzej osoby utrpel v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste konštatované poranenia v zmysle primárnych lekárskejších a následných lekárskejších správ, vrátane podaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie. Pokiaľ ide o právne posúdenie, v tejto časti sa možno stotožniť s obžalobou, že vykazuje potrebné zákonné (formálne) stránky žalovanej skutkovej podstaty v štádiu pokusu. Tu však preukázanie obžalobných tvrdení na podklade vykonaného dokazovania z možných a dostupne vykonaných dôkazov končí. Totiž v danom prípade nebolo nezvratne a bez rozumových pochybností preukázané, že sa žalovaného skutku dopustil čo i len jeden z obžalovaných. T. j. tak obžalovaný Y. W. ako aj obžalovaný W. O.. Azda jediným usvedčujúcim a priamym dôkazom mala byť výpoveď poškodeného ako svedka s podporne vykonaným dôkazom neopakovateľného charakteru - osobnou rekogníciou, vykonanou v prípravnom konaní. Istú oporu mali tvoriť tiež skutočnosti, o ktorých vypovedali príslušníci Policajného zboru (L. a N.), ktorí zhodne vypovedali o tom, že mali subjektívny pocit, že poškodený W. J. vedel, kto na neho v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste útočil. Senát okresného súdu však na podklade celého vykonaného dokazovania dospel k záveru, že časť výpovede poškodeného ako svedka W. J. o tom, že osoby, ktoré na neho útočili sú obaja obžalovaní uveriť skutočne nemohol. Predovšetkým z hľadiska logiky neprichádza do úvahy, aby poškodený, ktorého útok prekvapil, v mieste a čase, keď k nemu došlo, a ktorého časový úsek bol okamihom ako poškodený sám na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, mohol viesť k relevantnému stotožneniu oboch útočníkov. Takéto konštatovanie podporuje aj to, že obaja útočníci mali na hlavách tmavé kukly s nevyhnutnými priezormi na oči a ústa a na rukách ešte aj rukavice a tmavý odev a verbálne (slovne) počas útoku sa nijako nemali vyjadrovať, resp. takéto kritérium opoznania páchatel'ov poškodený neudával. Za takýchto okolností je neprijateľným tvrdenie poškodeného, že obžalovaných mal skutočne jednoznačne opoznať, navyše len podľa najvšeobecnejších kritérií, a to výšky postavy či spôsobu behu či ďalšieho, ale nejasného kritéria - celkového vzhľadu, keď útok bol voči nemu viac-menej vedený zozadu a páchatelia mali byť pred ním neskôr, keď ležal na zemi bokom od nich. A to aj napriek tomu, že oboch obžalovaných, podľa

vlastného tvrdenia, mal predtým dobre poznať. Katatýmny (významný) spôsobom však vieryhodnosť tvrdení poškodeného v tejto časti jeho výpovede je znížená viacerými jeho rozpormi o skutkových okolnostiach, bez adekvátneho a prijateľného vysvetlenia týchto vzniknutých rozporov. Poškodený raz udáva, že obžalovaný W. mal ním bližšie neopoznanú strelnú zbraň držať v ľavej, inokedy v pravej ruke. Raz obaja útočníci sa verbálne nevyjadrovali počas svojho útoku na jeho osobu, inokedy tvrdil, že obžalovaný O. mal kričať „Čo ?“. K „znehodnoteniu“ vierohodnosti výpovede prispieva nemalou mierou aj tá skutočnosť, kedy od spáchania žalovaného skutku (niekoľko mesiacov), a za akých (doposiaľ neznámych) okolností k trestnému stíhaniu oboch obžalovaných, na základe ich stotožnenia ako páchatel'ov, poškodeným, došlo. Hoci u obžalovaného W. mohol existovať „silný“ motív tak, ako popisoval poškodený, ktorý však na druhej strane na hlavnom pojednávaní potvrdil, že okruh jeho „nepriateľov“ bol oveľa širší, než len v osobe oboch obžalovaných, s čím možno (aj vzhľadom na svoju povesť a trestnú minulosť poškodeného a jeho dlhy) súhlasiť, mohla mať takýto motív potom aj iná osoba. Preto ak aj svedkovia L. a N. mali mať subjektívny dojem, že poškodený poznal kto na neho útočil, stále nevylučuje eventualitu, že páchatel'mi mohli byť aj iné osoby, než obaja obžalovaní. Pokiaľ ide o motív konania, tak aj s prihliadnutím na to, čo uvádzal poškodený, motív konania u obžalovaného O. sa pritom nejaví logicky žiaden. Rovnako tak nie je možné vyvrátiť obhajobné tvrdenia obžalovaného W. (obdobne aj u obžalovaného O.) o tom, že jeho stotožnenie poškodeným môže mať základ aj v nespokojnosti poškodeného s tým, že mu nebol ochotný už ďalej finančne či inou formou pomáhať. Napokon nevierohodným sa javí aj samotný postoj poškodeného k celej veci, keď nemal po dlhší čas žiaden záujem na tom, aby došlo k stotožneniu páchatel'ov tak závažného útoku na jeho osobu, s ktorými sa (aj podľa výpovede svedka W.) opakovane stretával a bez prejavu strachu. Z oboch obžalovaných, vo vzťahu k obžalovanému O., bez logického vysvetlenia, má naopak práve strach (nelogicky) teraz, keď je obmedzený na osobnej slobode výkonom trestu. Ak mal poškodený strach z oboch obžalovaných aj do času, keď nastúpil do výkonu trestu, čím vysvetľoval prečo nestotožňoval oboch obžalovaných ako páchatel'ov, a má mať z nich strach aj teraz, je (logicky) na mieste otázka, prečo sa vôbec rozhodol týchto stotožniť ako páchatel'ov. Senát okresného súdu vzhľadom na vyššie uvedené, aj podľa rozporuplného a neistého prejavu poškodeného, nemohol pokladať takýto dôkaz za vierohodný. Aj v tomto prípade nič nemení na tomto konštatovaní fakt, že poškodený, potom, čo stotožnil oboch obžalovaných ako páchatel'ov ich opoznal počas vykonanej osobnej rekognície v prípravnom konaní. Námietky oboch obžalovaných, aj prostredníctvom svojich obhajcov, voči nie celkom správne procesnému vykonaniu týchto úkonov možno považovať za dôvodné. Predovšetkým v danom prípade nebola zhodná časová dĺžka, počas ktorej videl poškodený oboch útočníkov v čase útoku, ktorý mal podľa svojho tvrdenia trvať veľmi krátko - okamih s časom, ktorý mu bol (zrejme štandardne) poskytnutý pri rekognícii. Je možné sa stotožniť s názorom, že výber figurantov rekognície z hľadiska svojej telesnej výšky, ktoré kritérium opoznania poškodený uvádzal, ako aj druh kukly a veľkosť priezorov v nej, mohla viesť poškodeného k uľahčenej identifikácii, navyše, ak mal možnosť poškodený vidieť pri pootvorených dverách situáciu, keď si obžalovaný dával na hlavu kuklu. Preto výsledky tohto vykonaného neopakovateľného procesného úkonu v prípravnom konaní možno brať do úvahy pri posudzovaní vierohodnosti dôkazu, ktorý má takýto procesný úkon podporovať (alebo vyvracať) len s výraznou rezervou pri hodnotení vierohodnosti. Keďže v danom prípade neboli vykonané iné, ďalšie relevantné (najmä priame) dôkazy, ktoré by usvedčili oboch obžalovaných ako páchatel'ov žalovaného skutku a podporili by tým výrazne pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodeného ako svedka o páchatel'och, bolo potrebné procesne postupovať tak, ako je uvedené jednotlivu u každého obžalovaného v prípade tohto žalovaného skutku a teda oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť. Je tiež potrebné uviesť, že v kontexte vykonaného dokazovania obhajobné tvrdenia oboch obžalovaných o svojom „alibi“ (v inkriminovanom čase sa obaja mali nachádzať doma so svojimi príbuznými či osobami blízkymi), neboli spochybnené, resp. vyvrátené. Napokon nemožno opomenúť ešte jednu dôležitú skutočnosť či fakt, že v prípade, že by senát okresného súdu považoval dôkaz, spočívajúci vo výpovedi poškodeného J. ako svedka za plne vierohodný, so zreteľom na ním popisované skutkové okolnosti by obžalovaného W. O. nebolo možné napokon uznať za vinného zo spáchania žalovanej skutkovej podstaty trestného činu a ani iného trestného činu podľa trestného zákona, pretože ako uvádzal sám poškodený J., útočil na neho a strieľal a zranenia mu de facto mal spôsobiť iba obžalovaný W., keď obžalovaný O. zabránil ďalšiemu strelnému útoku tak, ako podrobnejšie popisoval sám poškodený. Pritom z takto preukazujúcich sa skutočností, aj presvedčenia poškodeného J. sa potom nejaví preukázanie faktu, že páchatel', ktorý nemal strelnú zbraň mal mať vedomosť o tom, že druhý túto má a chce ju aj použiť a ju aj použije. V takomto prípade absentuje vedomosť aj vôľová zložka, vrátane úmyslu, ktorý by preukazoval naplnenie žalovanej skutkovej podstaty hoci aj formou spolupáchateľstva.

Pokiaľ ide o adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody s týmto žalovaným skutkom spojené bolo, avšak jediná do úvahy prichádzajúca poškodená osoba - W. J., nárok na náhradu škody neuplatňoval. V opačnom prípade by súd poškodeného musel podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie.

K žalovanému skutku pod bodom 3) :

Meritórne rozhodnutie o tomto žalovanom skutku malo základ dokazovania, skutočne tak, ako aj správne poukazoval v rámci svojej obhajoby obžaloby W., pri žalovanom skutku pod bodom 2). Z výsledkov dokazovania nepochybne vyplynulo, že ani jedna zo zaistených a legálne držaných zbraní obžalovaným W. nebola zbraňou, z ktorej páchatel' žalovaného skutku strieľal na poškodeného J.. Logicky preto prichádzalo do úvahy, že na spáchanie tohto skutku bola použitá zbraň, ktorú tento obžalovaný nemal v legálnej držbe, a ktorou nelegálnou držbou v rozpore s platným Zákonom o zbraniach a strelive by sa mohol obžalovaný dopustiť žalovaného trestného činu v prípade žalovaného skutku pod bodom 3). Senát okresného súdu však považuje za potrebné zdôrazniť, a vyplýva to už de facto aj z prípravného konania, že takouto zbraňou nemusí byť iba konštatovaný druh a značka zbrane tak, ako sa uvádza v oboch žalovaných skutkoch pod bodom 2) a 3) tohto rozsudku. Takéto konštatovanie možno považovať iba za fikciu, pretože z výsledkov znaleckého skúmania vyplýva iba úvaha o takomto druhu a značke zbrane, pričom podľa preukázaných kritérií (strelivo) sa okruh skutočne použitých zbraní javí veľmi široký. Keďže nebolo relevantne preukázané, že žalovaného skutku pod bodom 2) sa dopustil obžalovaný Y. W., nebolo možné preukázať potom ani jeho nelegálnu držbu strelnej zbrane, ktorá bola použitá na spáchanie žalovanej trestnej činnosti pod bodom 2) a ďalej tým aj spáchanie žalovanej trestnej činnosti pod bodom 3) skutkovej časti tohto rozsudku. Preto senát okresného súdu aj v prípade tohto žalovaného skutku rozhodol o oslobodení obžalovaného Y. W. o tak, ako sa konštatuje vo výrokovej časti tohto rozsudku. Adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody v prípade tohto žalovaného skutku spojené nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia (vyhlásenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.
Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.